

DOLENJSKI LIST

Najboljše krajevne organizacije SZDL

v Spodnjem Posavju po zaključenem 9-mesečnem tekmovanju

Bivši OO SZDL Novo mesto je septembra 1962 razpisal tekmovanje med krajevnimi organizacijami SZDL z namenom, da bi postalo delo KO SZDL bolj kvalitetno. Tekmovanje je bilo razdeljeno na vsebinsko poglobitev dela KO SZDL in na organizacijsko utrditev. Ob reorganizaciji okrajev se je tekmovanje v občinah bivšega novomeškega okraja nadaljevalo v okviru okraja Ljubljana in Celje, trajalo pa je do konca junija 1963.

Tako so se zbrali v tork, 16. julija, v Krškem predsedniki občinskih komisij, predstavniki Obo SZDL in OO SZDL Celje, da so analizirali rezultate tekmovanja KO SZDL in občin, ki so bile priključene okraju Celje. Iz razprave povzemamo naslednje ugotovitve:

Za enoten potek tekmovanja je bil izdelan pravilnik in navodilo za poročanje. Vsebina tekmovanja je zajela obravnavo ustave in občinskih statutov, priprave in izvedbo skupščinskih volitev, izvedbo skupščinskih volitev, izvedbo letnih konferenc KO SZDL, ter v kvalitetnih in dobro obiskanih zborih občanov, v sodelovanju občanov in razpravi, v svečani ureditvi volišč in končno v solidni udeležbi na volitvah. KO SZDL so letos kadrovsko in vsebinsko dobro pripravile letne konference. Poročila so neka-

s članstvom, usposabljanje vodstev KO SZDL, povečanje števila članov, ureditev družbenih prostorov, plačevanje članarine in vodenje evidence članstva ter drugo administrativno poslovanje KO SZDL.

V tekmovanje so se vključile vse KO SZDL v teh občinah, tako da je bilo tekmovanje zares množično in zato tudi uspešno. O tekmovanju je bilo obveščeno celotno članstvo.

Ugotovili so, da je tekmovanje doseglo svoj namen, kar se kaže v tem, da je bila ustavna razprava zelo kvalitetna in množična. Veliko zanimanja so člani pokazali tudi pri obravnavi občinskih statutov.

KO SZDL so se v polni meri angažirale za uspešno izvedbo skupščinskih volitev, kar je dobitno svoj odraz v kvalitetnih in dobro obiskanih zborih občanov, v sodelovanju občanov in razpravi, v svečani ureditvi volišč in končno v solidni udeležbi na volitvah. KO SZDL so letos kadrovsko in vsebinsko dobro pripravile letne konference. Poročila so neka-

tere organizacije (Bresta...) razinnožile in jih dostavile članom. Poskrbele so za usposabljanje članov odborov s konkretnimi zadolžitvami in z raznimi drugimi oblikami pomoči. Stik odborov s članstvom je postal tesnejši in pogostnejši. Uveljavila se je oblika kvalitetnega informiranja članov z glasili KO SZDL, posebno v občini Videm-Krško, kjer je na primer KO SZDL Brestanica izdala v času tekmovanja sedem števil. V tem času si je mnogo KO SZDL uredilo družbene prostore, ki so tudi pripomogli k uspešnemu delu organizacije. Urejeno je plačevanje članarine in evidence članstva, ki se je v času tekmovanja precej povečalo. Opravljenega je bilo tudi mnogo dela v podružnicah in sekcijah. Najbolj razveseljivo pa je dejstvo, da se je v celoti povečala aktivnost članstva, kar je perspektivno tudi za reševanje številnih problemov in nalog, ki čakajo KO SZDL v bodoče.

V OBCINI VIDEM-KRŠKO: Brestanica, Senovo, Leskovec, Kostanjevica in KO Videm-Krško, levi breg:

V OBCINI BREŽICE: Globoko, Cerknje, Jesenice, Dobova in Artiče;

V OBCINI SEVNICA: Studenec, Primož, Poklek, Malkovec in Tržiče.

Izvršni odbor Obo SZDL in Izvršni odbor OO SZDL so sklenili, da najboljše organizacije nagradijo s sredstvi za opremo družbenih prostorov. Za zaključek tekmovanja bodo KO SZDL sklicale sestanke, kjer bodo prav tako ocenile svoje delo in sprejete programe bodočega dela.

Okrajni odbor
SZDL Celje

»Zakaj me pa slikate?« je vprašal 5-letni Predrag, ki se je v dopoldanskem soncu vrtel na otroškem vrtljaku pred bloki v novem brežiškem naselju. »Zato, Predrag, da te bodo videli vsi tvoji vrstniki, ki zdaj kakor ti uživajo počitnice doma ali pri sorodnikih, na morju ali v planinah, pri babicah in tetkah...«

enot in uredili skupno finansiranje, prav tako pa bi lahko izboljšali sedanjo opremo. Ker nimamo nikoli predvidenih potreb za posamezna društva, naša domača podjetja nočejo sprejeti protivodnje gasilske opreme in smo tako vezani na uvoz. Na tak način pa bi počasi uvedli enotno opremo, ki bi jo podjetja v večjih količinah lahko izdelovala, imeli bi rezervne dele, v tujini pa bi naročali le stvari, ki jih potrebujejo gasilci v manjših količinah in se jih doma ne splača izdelovati. Pod skupnim vodstvom bi lahko tudi veliko boljše vzgajali gasilske strokovnjake, ki so sedaj pogosto dokaj enostransko usmerjeni.

O tem bodo razpravljale v jeseni posamezne organizacije na svojih občinskih zborih, končni sklep pa bo sprejet na kongresu Gasilske zveze, ki bo novembra v Ljubljani.

Slavje papirničarjev

V nedeljo je kolektiv tovarne celuloze in papirja DJURO SALAJ v Vidmu-Krškem na tovarniškem srečanju vseh delavcev, inženirjev in uslužbencev podjetja slovensko praznoval svojo zadnjo delovno zmago, ko je v poizkusni proizvodnji stekel nov rotacijski stroj, ROTO II. Srečanje kolektiva je poteklo v prisrčnem vzdružju in razumljivem veselju ob najnovnejši zmagi.

Za zvezno brigado 65 prijavljencev

V brigado, ki bo v začetku avgusta odšla na zvezno delovno akcijo iz ljubljanskega okraja, se je prijavilo 65 mladincev in mladičev iz novomeške občine.

VREME

OD 25. VII. DO 2. VIII.
V splošnem še naprej ne stalno vreme s pogostimi krajšimi plohami ozirčno nevihtami. Lepo vreme bo trajalo le 3 do 4 dni.

Hmelj vabi obiralce

nomlju ali pa pri proizvodnem okolišu v Dragatušu. V kolikor ne bi imeli dovolj obiralcov v našem območju, jih bomo morali dobiti iz drugih krajev.«

»In koliko boste letos plačali od merice?«

»Po sklepu hmeljarskega druženja bo letos cena za nabranou merico hmelja enotna po vsej Sloveniji: 80 din.«

»Kaj menite o letošnjem pridelku hmelja?«

»Pričakujemo, da bo malce boljši od lanskega, ki je znašal 12 stotov na hektar. Pridelek bi bil večji, če nam ne bi voluharji uničili precej sadik. Tako je veliko mest praznih in bo zato pridelek manjši, kot bi bil sicer.«

Da bo pridelek hmelja letos tudi povsod drugod na našem področju lepši kot je bil lani, so nam te dni povedali kmetijski strokovnjaki. Na hmeljiščih Kmetijskih šole Grm pri Novem mestu obeta biti pridelek zelo dober; tu ga bodo začeli obirati približno 10. ali 12. avgusta.

JOZE SKOF

Asfalt leze v Gorjance

Po 10 mesecih zopet vozijo skozi Metliko s črno asfaltno mešanicó naloženi kamioni proti Suhorju. V preteklem tednu so začeli asfaltirati gorjansko cesto. Pri ogromni peči nam je strokovnjak pojasnil, da bi morali vsak dan asfaltirati približno 230 metrov šestimetrškega cestišča, vendar zaradi premajhne zmogljosti peči to doslej ni bilo mogoče. V eni urri lahko skuhaš samo 10 ton asfalta. Zdaj si bodo pomagati s pregrevalnim sitom, ki bo pesek preusnilo in hkrati segrevalo, ta-

ko da bodo lahko pripravili na uro 16 ton mešanice, kar bi bilo 160 m asfaltirane ceste.

Zdaj pripravljajo tudi dovoz na Kolpo, kjer bo začel bager te dni ponovno kopati gramoz (približno 6 tisoč ton) za nadaljevanje obnovitvenih del na cesti proti Črnomlju. Hkrati bo bager po globil kopališčni prostor za 1 meter v dolžini 200 m, kar bo ugaialo vsem plavalcem v Metliku.

L. L.

V času, ko doma dostikrat zmanjšemo hladno senco in ugibamo, kakšna piča bi nam še utegnila pegasiti hudo žejo, se mnogi naši prijatelji in znanci prijetno hladijo v gorah, prostranih gozdovih Gorjancev, Pohorja in drugih po svetu, še več pa jih je menda ob našem lepem morju. Vsem tistim, ki si oddihajo ob toplem Jadranu ne morejo privoščiti, lep pozdrav iz prijazne IZOLE, znanega industrijskega in turističnega mesta med Koprom in Piranom.

Spoštovati človekovo osebnost

V naše zanimivo, pisano življenje so vtkani tudi drobci, ki nam grenijo vsakdanje počutje in ki nas kažejo drugega drugega grše kot smo v resnici. Včasih nas zanese, da iztirimo, kakor temu pravimo, in pozabimo, da smo — ljudje. V taki družbi, kakršna je naša, kjer se ne delimo na take, ki vladajo, in one, ki so vladani, je še posebej pomembno, da niti za trenutek ne pozabimo na dostojanstvo človeka, na njegov položaj v naši družbi. Toda to moramo priznati drug drugemu, kajti med nami ni razlik: vsi smo enakopravni člani tega občestva. Zato nima prav tudi tista stranka, ki je nedavno v enem izmed novomeških uradov vpila: »Vi ste zato tu, da delate, kar terjam od vas!« Ta stranka je v eni spletjalca dve povsem nezdržljivi stvari: da bi nameščenka v uradu spoštovala njen osebnost, sama pa ji tega ni vračala.

V novi ustavi je zapisano tole: »Medsebojna razmerja med ljudmi morajo temeljiti na vzajemnem sodelovanju in na spoštovanju človekove osebnosti in njegovih svobodščin in pravic.« — V naši družbi resda ni več vladajočih in vladanih, a obstaja še zmeraj delitev dela, v kateri zadovoljujemo drug drugemu medsebojne potrebe. Danes sedim v uradu, jutri bom v trgovini čakal, da mi postrežejo. Drug od drugega smo odvisni, eden drugemu smo dolžni spoštovanje, vzajemno moramo sodelovati, pa v naše vsakodnevno počutje ne bo kanila kapljena grena. Vsaj ne pogostokrat.

Zal se še zgodi, da nam posamezniki odrekajo pravico celo do najmanjše mere spoštovanja. Biti spoštovana osebnost, tega ni vreden človek samo zaradi položaja, ki ga ima v družbi, zavoljo funkcije, ki jo opravlja, zaradi dohodka ali česa drugega, ampak že zgolj zato, ker je — člo-

Najvažnejše: rast produktivnosti

V petek je bilo pri okrajnem odboru SZDL v Celju posvetovanje s predsedniki občinskih odborov SZDL o pripravah za sestavljanje družbenega načrta za prihodnje leto in 7-letnega perspektivnega načrta, o nekaterih tekočih vprašanjih in o pripravah za praznovanje 20-letnice AVNOJ.

Ze pred posvetovanjem s predsedniki občinskih odborov SZDL so se pri okrajni skupščini v Celju sestali predsedniki občinskih skupščin in se dogovorili, da bodo v vseh občinah pripravili razgovore s posameznimi delovnimi organizacijami in se z njimi pogovorili o izvajaju letosnjega družbenega načrta, o proizvodnji, izvozu, delitvi dohodka, o možnostih za prehod na 42 urni delovni teden in podobnem, kar naj bi bila osnova za sestavljanje družbenega načrta za prihodnje leto in hkrati 7-letnega perspektivnega načrta. Ker je nadaljnja rast gospodarstva in živiljske ravni odvisna predvsem od nadaljnje rasti produktivnosti, so na posvetovanju pri Okrajnem odboru SZDL poudarili, da mora biti boj za rast produktivnosti osrednja in najvažnejša na-

loga vseh delovnih in političnih organizacij pri sestavljanju družbenega načrta za prihodnje leto in 7-letnega perspektivnega načrta. V tej smerni je treba zastavljati tudi vso politično dejavnost.

Ceprav ima sedanji gospodarski politični sistem nekatere pomanjkljivosti, vendar spodbudno vpliva na nenehno rast proizvodnje in izvoza. Sprito tega je treba nadaljevati z dosedanjim prizadevanjem in izpopolnjevanjem sedanjega gospodarskega sistema. V to prizadevanje je treba vključiti vse delovne organizacije in posamezne člane delovnih kolektivov, hkrati pa je temu prizadevanju treba prilagoditi spodbudne oblike delitve dohodka in osebnih dohodkov.

Brez modernizacije teh-nološkega procesa ne bo višje storilnosti!

bi v nekaterih delovnih organizacijah morali v prizadevanju za povečanje produktivnosti izboljšati mačehovski odnos od modernizacije teh-nološkega procesa in rekonstrukcij, do znanstveno-raziskovalnega dela in do tistih, ki se s temi vprašanji ukvarjajo. Drugačen odnos bo treba zavzetiti tudi do organizacije dela, izkorisčanja strojnih zmogljivosti in delovnega časa. Vsa ta vprašanja je treba temeljito proučiti tudi v zvezi s prehodom na 42 urni delovni tednik. Pri tem je treba prehod razumeti kot pot do izboljšanja živiljske ravni, to pa pomeni, da se s prehodom na skrajšani delovni čas proizvodnja in osebnih dohodkov ne smejo zmanjšati.

Zlasti velike rezerve so v delovnih organizacijah še v organizaciji dela in v izkorisčanju delovnega časa. Ni mogoče misliti na skrajšani delovni čas v tistih delovnih organizacijah, kjer že pri sedanjem delovnem času kopijo nadure.

Hkrati z vsemi temi vprašanji je treba v delovnih organizacijah urediti takšne delovne odnose, ki bodo naspodbudne vplivali na prizadevanje vseh članov delovnih skupnosti. Odpraviti je treba škodljivo dvojno gleda-

se bo izvajalo podružljivo gozdne proizvodnje. Prav tako niso zadovoljni polletni rezultati pridobivanju novih površin v družbenem sektorju. Občinske skupščine naj tudi temeljito preudarijo, v koliko so utemeljeni predlogi za podražitev mesa.

Ob zaključku posvetovanja so razpravljali še o pripravah na praznovanje 20-letnice AVNOJ. Letošnje jubilejne obletnice naj ne bi praznovali samo 29. novembra, temveč naj bi praznovanje zajelo daljše obdobje. V zvezi s tem, naj bi v komunalih prikazali 20-letni razvoj in tako starejše generacije spomnili, na dosežene uspehe, mlade ljudi pa seznanili z vsemi pridobitvami naše revolucije in povojne graditve. V ta namen naj bi v jesenskem obdobju bile razne proslave, razstave in podobno. Za praznik 29. novembra naj bi na svečanih sejih občinskih skupščin in občinskih odborov SZDL govorili o dosedanjem in perspektivnem razvoju, starim odbornikom pa naj bi podeleli priznanja.

Še vedno prosta delovna mesta

S prihodom novega inženirja in tehnika je urejen kadrovski problem v komisiji za komunalno ureditev, urbanizem in gradbeništvo, vendar je na nekaterih oddelkih v občinskih skupščinah Novo mesto še vedno prostih nekaj mest. Z ustanovitvijo oddelka za medobrainsko inšpekcijsko službo, ki je bil ustanovljen 15. maja za občino Novo mesto, Trebnje, Črnomelj in Metlika, potrebujejo še vedno enega sanitarnega in delovnega inšpekторja. Ozko grlo je tudi v strojepisnici, kjer je zaradi nezasedenega delovnega mesta precej težav.

Prepočasi se lotevamo podružljjanju gozdarske proizvodnje!

Gede tekočih vprašanj so ugotovili, da podružljjanje gozdne proizvodnje prepočasi poteka. Na tem področju so največ naredili v možirski, žalski, Šmarski, Šoštanjški, konjiški in Šentjurški občini, medtem ko so drugod še na začetku. Poudarili so, da je to politična akcija in da je od nje odvisno, kako hitro

Gostinsko podjetje »Majolika« iz Straže pri Novem mestu je predlanskim na Uršnih selih uredilo lepo gostišče, ki ga zlasti gostje ob nedeljah prav radi obiskujejo.

Vozovnica 34312

Na avtobusnih in železniških postajah je zdaj vse živo. Čas dopustov je prišel in vsak se rad odpelje iz domačega kraja. Tudi železniška postaja v Sevnici ni nič manj živaha od drugih. Vlaki prihajajo in odhajajo in ljudi je vedno dovolj, vsak dan okrog 250. Največ se vozijo v Breštanico, Blanco, Radeče, Krmelj in sploh na kratke relacije.

Vlak, ki odpelje iz Sevnice v Trebnje ob 11.54, je že stal na peronu in lokomotiva je bruhala umazane oblake dima, ko sem vstopil v enega izmed vagonov drugega razreda.

Ko je vlak odpeljal, sem začel pogovor z eno izmed potnici. V začetku ni nič kaj rada odgovarjala na moja vprašanja. Sonce je že zgoče pripekalo, bilo je soporno in v vlaku, ki je bil razen tega še poln dima in saj, res ni bilo prijetno. Ko se ji je približal še fotoaparat, je kar reale nezaupljivo dejala: »Kaj pa imate te coprnije?« No, nezaupljivosti je bilo kmalu konec, ko sem ji povedal, da sem od »Dolenjskega«.

»Ja, ta list pa poznam. Saj ga včasih tudi sama berem, čeprav nisem naročena nanj.«

Potem sem jo pobral, kam potuje.

»V Sevnici stanujem in delam v Kopitarni. Zdaj pa grem domov v Tržiče.«

»Kaj pa na dopustu ste že bili?«

»Ne še. Zdaj še delam. Saj bo vreme še zdržalo,« je pogledala skozi okno.

Vlak se je ustavil in sprevodnik je z glasnim vzklikom »Tržiče!« klical potnike iz vagonov. Izstopila je tudi Hermina Avbič, ki je imela vozno karto št. 34312. J. S.

Razširjena dejavnost Gospodarske banke

Do sedaj se je naša investicijska politika naslanjala na Investicijsko, Kmetijsko in Jugobanko, ob koncu leta 1962 pa je prišla večina teh poslov na Gospodarsko banko. Novi zakon bo imel precejšnje posledice za investicijska vlaganja, saj pomeni začetek nove investicijske politike in novega gledanja na razširjeno producijo.

S prenosom nekaterih obveznosti na Gospodarsko banko je nastalo veliko povraševanje po sredstvih, čeprav so ostala v bistvu enaka. Zato bodo mnoge prošnje

■ Proizvodnja živilske industrije bo letos za 13,7 odstotka višja kot lani in bo za 3,7 odstotkov nad predvidenim planom. Na podlagi uspehov so strokovnjaki izračunali predlog programa za prihodnje leto, po katerem naj bi se predvsem proizvodnja sladkorja povečala na 380.000 ton, kar bi bilo za 15 odstotkov več kot letos.

■ Zaradi ugodnega vremena lahko letos pričakujemo dober pridej medu. Ze dosedanjem količine pridelanega medu potrejujejo, da je pričakovanje popolnoma upočasnilo. S tem se bo lajšo ugodno re evropske države, v katerih je večji povraševanje.

■ V kombinatu Belje, ki je največji proizvajalec pšenice v Jugoslaviji, so že poželi vseh 9.170 ha posejanih površin, pa tudi v Slakov pšenice na privatem in socialističnem sektorju.

in zahtevki odbiti kot neutemeljeni. Nujno mora priti v podjetjih do določenih sprememb v delitvi dohodka, ker sedaj komaj zadostujejo sredstva za enostavno reproducijo, naša podjetja pa prav zaradi tega ne morejo biti v veliki večini konkurenčna na zunanjem tržišču.

Z novo obliko razdeljevanja investicij je potrebno, da preide banka od razdeljevalca sredstev predvsem do večje povezanosti s podjetji. Zato naj bi Gospodarska banka predstavljala bolj depozitno banko, ki naj ima možnost za urejevanje poslovnih sporazumevanj med partnerji.

S spojitojo Investicijske in Gospodarske banke se torej niso povečali razpoložljivi skladi, temveč je prišlo le do usklajevanja nekaterih bančnih poslov. Zato morajo gospodarske organizacije uvesti investicijska varčevanja in vlagati v proizvodnjo le tedaj, ko bodo imele same dovolj sredstev, saj vprašanje investicijskega sklada za prihodnjo obdobja še ni rešeno. Investicijski sklad finansira le električno energijo, črno in barvno metalurgijo in bazično kemijo, razen tega pa je večina teh skladov za prihod-

nje leto že oddana, podjetja pa se sedaj tega skoraj ne zavedajo.

Tudi vlaganje sredstev v posameznih komunah naj bi postalo komunalna stvar in ne splošno republiška zadava.

Republiška sredstva so zelo minimalna in bodo morale posamezne komune sprejeti večji del gradnje na svoje rame.

Najboljša rešitev bi bila v tem, da bi občine prenehale dajati že tako majhna sredstva direktno podjetjem, ker bi lahko Gospodarska banka razdeljevala sredstva velikoj bolj ekonomično.

Tudi podjetja imajo sedaj dvoje možnosti za vlaganja sredstev: lahko jih vlagajo sproti, kar ni ekonomično,

lahko pa jih nalagajo v banki, dobivajo obresti in se lotijo gradnje še z dovolj velikimi sredstvi. Zato bo tudi Gospodarska banka sprosto pomanjkanja sredstev pregledovala poslovanje posameznih podjetij in odobrila investicije le tistim gospodarskim organizacijam, ki uspešno gospodarijo.

O novem odnosu do podjetja je govoril nedavno tega že tovarniški predstavnik Edvard Kardelj; zavedati se moramo, da ne smemo vlagati le v osnovna sredstva, temveč prav tako

tudi v obratna sredstva. Ob tem pa se odpira nova vrsta vprašanj o delitvi dohodka in naših gospodarskih organizacijah. -jk

DOVOLJ IN PREMALO ...

Vsi poznamo trgovino in nene muhe. Zdaj, ko je poletje, ponekod že prodajajo blago za zimske plašče, ker pa poletnih stvari nimajo več. -Zmanjkalno je, sta prijavljenci besedi, ki ju uporabljajo v mnogih trgovinah.

Kako so založene trgovine v Brežicah? -je bilo vprašanje, ki me je zanimalo. Obholil sem skoraj vse prodajalne in videl nekaj zanimivih stvari.

Začel sem v trgovini MODA pri pošti in bil nadve presenečen. Imajo vse, kar sem iskal. Kopali vseh vrst, velikosti in oblik za ženske in moške je dovolj, prav tako tudi lahkih oblik v blaga za oblike. Besede oddekvodne Henrika Ferencaka torej niso bile izrecene brez osnove: »Lahko ustrežimo vsem, ki pridejo v našo trgovino. Pripravimo se tudi že na jesen in zimo.«

-Pred odhodom - zglasite se pri nas! - napis v izložbi MODE, torej kar drži.

V prodajalni PEKO nasproti Mode so imeli 18. julija skromno izbiro poletnih obutv: japonke do 34 številke, moške sandale številke 40, 43 in 44, nekaj lahkih moških čevljev in nekaj številki ženskih čevljev. V izložbi pa je napisano »Praktično in udobno«. Ce bi se vse Brežičani obuvali samo v tej prodajalni, bi morali dodati še: »Praktično in udobno - je hoditi bos (če ne bode)«. V primeru z Modo je slabno založena tudi trgovina LJUDSKE POTROSNJE št. 1. Od elastičnih kopalk za moške imajo številki 3 in 5, platnene imajo, za ženske pa imajo le dvodelne, enodelnih je pa zmanjkalno. Kaj pa lahko letno blago? Imajo panama blago in več vrst drugega blaga za ženske, je po-

vedala prodajalka Stefka Sotler. Na jesen in zimo se niti ne mislijo.

Pri BOROVU je neka ženska kupovala copatke številka 25 in jih je tudi dobila. »421 dinarjev,« je prijavno povedala račun Milena Bratnič. Japonke imajo še manj kot pri Peku, sandale so do številke 39, ženske čevljev pa imajo le še nekaj parov od 38 do 41 in še ti so vse bele barve. »Boste se kaj dobili?« - »Nekaj se morda, dosti pa ne, ker bo tovarna zdaj začela s proizvodnjo jesenskih in zimskih čevljev!«

V poslovniku št. 3 OBUTVE sem doživel isto kot pri Modi. Imajo namreč vse. Japonske vseh številk, sandale, žensko in moško lajško obutev, blazine za kopanje, potovalne torbe, razen tega pa se že pripravljajo za jesen in zimo, mi je povedal poslovodja Andrej Zidarčić.

Pri POSTREZBI trgovskega podjetja Krka so imeli 4 (štiri) elastične kopalki, navadnih pa precej. Od blaga pa različne podlidlene, svile, satinetne, krepe, šantunge in terilene. Prodajalec Ivan Potek je povedal, da se že pripravljajo za jesensko in zimsko sezono.

Tako so torej založene nekatere trgovine v Brežicah. Ene manj, druge bolj. Potrošnik pa je lahko res zadovoljen le v MODI in OBUTVI, povsod drugje pa je zaloga pomajkljiva in celo nezadostna. Dosedanje izkušnje potrjujejo, da trgovci ne smejijo odliti z nabavo potrebnih artiklov za jesen in zimo. Prisluhnejo naj željam potrošnika in potem bo izostala stalna sprememba -vtrgovina »nimamo« in marsikatera upravičena jeza na račun trgovine.

J. S.

Tri čarownice iz Bedarij

»... Največ coprnic prebiva v Podgradu, v Gaberju in na Mokrem polju ... beremo v Zbranih spisih Janeza Trdine. Pri tem pa se vprašamo, kaj bi Janez Trdina danes zapisal, če bi še enkrat prepotoval naše Podgorje, od koder je črpal snov za svoje knjige. Leščerbo je zamenjala elektrika; novice, ki so jih takrat prinašali le berači, se zvedo danes ob radijskem sprejemniku; vaškega krčmarja, ki je priložnostno peljal tudi ljudi v mesto, nadomešča avtobus; na televizijskem zaslonu gledamo stvari, o katerih se za časa Trdine nikomur še sanjalo ni ... Nekaj pa je le še ostalo, kar bi človek zdrave pameti sicer zanikal, a je vendarle res: čarownice. In če so čarownice, morajo biti tudi čarownice, ali ne?

Da je temu tako, bom navedel tri primere, ki ponazarjujo ugotovitve, katere je Janez Trdina dobil ob svojih potovanjih po Podgorju. Prvi primer je sicer malo starejšega datuma (kar pa stvari ne spremeni), medtem ko sta druga dva iz prejšnjega tedna, torej sveža.

»V Bedarijih niso iz zadnje mokelj priridi vsakdo, ki pozna to naselje. To je tudi točno, saj so do zadnjih volitev imeli odbornika, še prej predsednika občine in še pred tem župana. Enonadstropna šola je v zadnjih desetih letih vzgojila precej mladine; nekateri se še šolajo v mestih, nekaj pa jih je že v dobrih službah. To pa seveda še ne pomeni, da je vera v čarownice izginila. Kje pa!*

Koprivarica je nekega dne namočila svinjsko kračo v skledo in odšla v klet, kjer jo je čakala sosedka, da ji bo dala krompirja kifelčarja, ker da je tako zgoden, v zameno pa ji bo vrnila še enkrat toliko navadnega merkurja. Predno sta se babnici sporazumeli, je minilo precej časa. In ko se je Koprivarica vrnila v kuhinjo, je široko zazijala: glej ga, vraga, krače ni bilo več v skledo!

»Muki! Mukiiii!« je klicala psa, nekakšno zmene sumljive pasme, ki je bil prvi obdarjenec za ukradeno kračo. Mukija pa nikjer.

»Prekleti cucek! Saj sem rekla, da je za samo škodo pri hiši, je tarna okrađena klepetulja in izustala precejšnje število brezbožnih besed nad ubogega Mukija. Kmalu se je pokesala in zatrdo sklenila, da bo šla že v nedeljo k spovedi, zatrdo!

Popoldne istega dne, ko je Koprivarici jeza že malo popustila in je Muku brez kazni zvezal pod šupo, se je pri najblžnjih sosedih, ki so oddaljeni dobrih dvesto korakov, močno kadilo. Ceprav tam nimajo otrok, bi se lahko kaj vrgalo, je pomisila Koprivarica in stekla za vogal.

Tedaj pa — o groza! Na dvorišču je plapolal ogenj. Gospodar je imel na gnojnih vilah nataknjeno kračo, ki je bila zjutraj prav njej ukrađena! Vrtej jo je nad plamenom in neprekinjeno buljil v ogenj z vsemi člani družine, ki so stali v krogu z najožjimi sorodniki vred.

»Kaj pa delate?« je skoro zakričala vsa zmedena Koprivarica.

»Dobro je!« je odsekal gospodar in vile so omahnile v

terjavico, tako da je krača zavrnala v ognju.

»Tega si ne bi mislili!« je dodal, kot da mu je vsega tega početja žal.

»Ja... kaj pa mislite?« je vedno bolj zmedena vpraševala Koprivarica.

»Nič, nič! Zdaj je kar je,« je polglasno ugotovil nečak in vsi so se kot domenjeni spogledali.

»Tistole kračo sem zjutraj namočila, da bi se bolj očistila, pa mi jo je ta preklet pes odnesel.«

»Ze dobro, že dobro, saj smo zgovorjeni,« je gospodar vse skupaj očnil s pogledom in že so vedeli, kaj to pomeni. Odšli so v hišo, Koprivarica pa domov. Toda Koprivarica bi ne bila ženska, če bi ne bila radovedna, kaj bo sedaj. Ko je bila že pred svojo hišo, se je obrnila in šla spet hitro nazaj.

»Moram se prepričati, kaj delajo. Menda ne mislijo, butci, da sem coprnic!«

Vežna vrata so bila priprta, hišna pa na stežaj odprta, ko je stopila na prag in prisluhnila: »... to naj ostane med nami, kot sem že rekel. Da bi ona ne imela takih zvez, bi ji že pokazal, ampak tako pa... saj veste.«

»Ja, ja, že; ampak kdo bi si bil misil, da jo bomo dobili?« je vprašajoče pogledal gospodarja najmlajši član družine.

»Saj veste, da pri nas nismo brez kruha, ampak ravno zdaj je ga je pa zares

»No, konec o tem! Naj nihče ničesar ne zine! Kar je bitlo, je bilo. To vam lahko samo škoduje. Hvala bogu, da smo pravočasno preprečili nesrečo. Dolo ve, če že jutri ne bi crknila prasica ali pa bi pršutarja dobila rdečico; in kaj le vedo tisti tam v mestu?? Nič! In tako si ob žival in ob denar.«

»Vidite, česa so ljudje zmožni,« je nadaljevala stara mati, ki ji je šlo že na jok.

»Le kdo bi misil na Koprivarico, ki drugače ni slaba baba...«

Koprivarica se je vrnila domov brez besed.

Ce so pri kmetih brez kruha, je to znak največje revščine ali pa skrajnega varčevanja, kjer si »ne privoščijo«, kar ugotovijo tisti, ki bi se jim s kruhom moral postreči. Kako pa lahko postane to usodno, nam pove tale primeti:

K Lesarju je prišel nepričakovani obisk. Se je bila skoraj kruha pri hiši, ampak takega Lesar ni hotel dati na mizo. Mož, ki pravzaprav niti ni vedel, kako je s kruhom, kar je samo namignil ženi, sam pa je postavljal na mizo polič s šmarnico, ki jo je malo prej prinesel iz zidanice. Lesarica pa k sosedovim.

»Saj veste, da pri nas nismo brez kruha, ampak ravno zdaj je ga je pa zares

prav takega, da ne boš prav nič prikrajšana!« se ji ni ustavil tok govora in opravičevanj.

Tri dni za tem dogodkom: Jernejc, katerega mati je posodila Lesarjem kruh, je potrkal pri njih.

»Dober večer, pa čeprav vam tega skoro ne bi smel reči! Prišel sem povedat, da se pazite! Vi vti veste, da se bom jutri poročil in gorje, to vam rečem, če se mi kaj prijeti!«

»Za pet ran božjih, kaaj pa je?« je jecljala stara Lesarica, njen mož pa je medtem s težavo požiral silino in misil, kam bi fanta udaril.

»Nič, kaj!« je odsekal Jernejc. »Tisto, ko ste prišli k nam po kruhu, mislim. Samo tisto in nič več! Ce se bo kaj

zgodilo, gorje, to vam rečem še enkrat!« *

»Ti prekleta prasica frdmana« je klela mati četverih otrok.

»Kaj se je pa zgodilo, kdo ti je kaj naredil, da se je zis?« jo je pobarala sosedka.

»Kaj nič ne veste? O, saj vidim, da res nič ne veste! Zato bom pa jaz povedala: onale (in pokazala je v smeri revne koče na koncu vasi), tista svinja prekleta! Ampak hvala bogu, zdaj je že dobro.

Tri dni sem čakala, da jo bo hudič kam odnesel in sele sinoci sem ji lahko sunila staro janko ter z njo pokala otroka, ki zaradi one hudičeve coprnice že pet dni ne spi in ne je. In ko sem ga sinoci pokadila trikrat gor in

trikrat dol navzkriž, mu je odleglo in takoj je sirota zaspalo. No, danes sem ga vseeno nesla k zdravniku, ker mi mož le ni dal miru, pa so ga pridržali na otroški polikliniki.«

»Pa si povedala zdravniku tisto o janki in dimu?«

»Ne, kaj pa se oni na to zastopijo! Rekel je le, da bi ga morala že prej prinesi in pa za stanovanje se je zanimal, kot da ima to kaj zvezze. No saj pravim, ti dohbarji!«

Kaj podobnega se v naših krajih še lahko zgodi, toda samo slučajno. To se je namreč dogodilo v Bedarijih in ne kje drugje, ne pozabite!

Janez Podgorski

Prebrisana ptička v Krškem

Marija Tivadar, doma iz okolice Murske Sobote, je bila 1961 zaposlena kot natakarica v gostišču Murko v Vidmu-Krškem. Dohodki pa niso zadostali za lepe obleke, zato si je pomagala tako, da je cigarete in kokto prodajala za svoj račun, dnevne obračune zalog pa je popravljala oziroma izstavljalala lažne obračune. Tako si je v kratkem času prilastila 1779 zavitkov cigaret Morava, 2190 za-

vitkov Zeta, 39 zavitkov Ibar, 55 zavitkov Drava, 270 zavitkov vžigalic, 38 zavitkov Jadran cigaret, 62 cigar, 3 zavitke cigaret Filter in 2088 steklenic kokte, v skupni vrednosti 319.722 din.

Zaradi tega se je morala pred nedavnim zagovarjati pred okrajnim sodiščem v Novem mestu. Krivde ni hotela priznati in je vztrajno trdila, da ni popravljala številki v blokih ona, četudi je

kriminalistična tehnika v Ljubljani ugotovila, da je pisanava njena.

Dokazi o njeni krvidi so bili očitni, zato je jo sodišče obsojila na eno leto in 3 meseca strogega zapora. Ker je obtoženka še mlada, se bo morda zdaj le spamerovala in bo skušala poslej pošteno živeti, saj je videla, da s krajo in lažjo ne pride drugam kot v zapor.

Srnino so jedli

Anton Papež in Janko Brecljnik iz Suhe krajine sta se pred kratkim zagovarjala pred sodiščem v Novem mestu. Letos februarja je šel Papež z mladoletnim Brecljnikovim sinom v lovišče v Hinjah. S seboj sta imela pse, ki so začeli zasledovati srno, ko so žival ujeli, sta jo Papež in Brecljnik odnesla na Brecljnikov dom in jo prepustila očetu. Ta je srno vzel in jo jedel z družino, vse to je sodišče upoštevalo, prav tako tudi njegovo starost in bolezzen, ter mu odmerilo 1 leto in 2 meseca strogega zapora.

Denar je zapravil v družbi, precejšnjo vsoto od tega pa mu je vzela neka prijateljica.

Jelen je bil zaradi drugih kaznivih dejanj že večkrat pred sodniki in v zaporu.

Vse to je sodišče upoštevalo, prav tako tudi njegovo starost in bolezzen, ter mu odmerilo 1 leto in 2 meseca strogega zapora.

Sodišče je prisodilo Antonu Papežu 5.000 din kazni, Janku Brecljniku pa 7.000 din. Obadvaya morata razen tega plačati Lovski zvezci v Ljubljani še 10 tisoč odškodnine. Toliko verjetno Brecljnikovi ne izdajo za meso v vsem letu, zato si bodo prav gotovo dobro zapomnili, kdaj so jedli srno ...

To je bilo pa res pocehi

Anton Rodič iz Sel pri Belli cerkvi je nekoč naletel na edinstveno priložnost: v gostilni »Betja« v Smarješki Toplici mu je nekdo ponudil kovinsko samokolnico za 1000 dinarjev, čeprav je bila vredna 22.000 dinarjev. Prav gotovo si je lahko mislil, da je ukraden, ker je tako poceni. On pa jo je klibil temu kupil in si s tem nakopal na vrat precej potov in stroškov.

Zaradi nakupa ukradene stvari se je zagovarjal pred novomeškim sodiščem. Prisodilo mu je 10.000 dinarne kazni, ki jo mora plačati v dveh mesecih, samokolnico pa mora vrnil lastniku Vodni skupnosti Dolenjske. Po vsej verjetnosti pa ni vse, ker bo moral odštetiti še odškodnino za uporabo samokolnice.

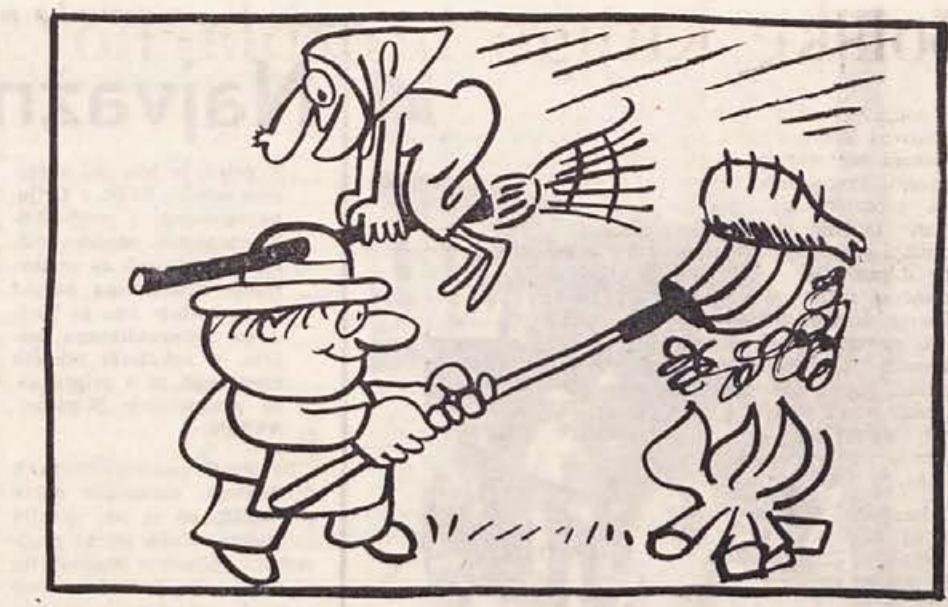

Matični urad Sevnica

V juniju je bila izven bolnišnice rojenena ena deklica.

Poročili so se: Alojz Lisek, železničar iz Preske, in Ana Znidarsič, poljedelka iz Konjskega; Alojz Komac, delavec iz Jahlanje, in Ana Možič iz Vrha pri Boštanju; Jože Fabjan, racunovodja, in Marija Lisek, natakarica, oba iz Dolenskih Toplic; Avgust Ratej iz Orehovega, in Marta Podlipnik, modelekarka iz Boštanjha; Alojz Pavlič, varilec verig iz Gor. Leskovca, in Ana Žemljam, poljedelka iz Trnovca; Marjan Košar, pismosnočar iz Žigarskega vrha, in Marija Poplar, pomočna kuharica iz Meten vrha; Ervin Vreg, aranžer iz Ljubljane, in Valerija Kurnik, učiteljica iz Sevnice.

Umrli so: Jože Lekše, kmetovalec iz Močvirja, 85 let; Helena Lisek iz Dol. Boštanjha, 89 let; Jože Močvirnik, kmet iz Okroglice, 52 let; Marija Cuber, upokojenka iz Sevnice, 63 let; Janez Tabor, kmet iz Smarje pri Boštanju, 62 let; Franc Bizjan, zeleniški upokojenec iz Sevnice, 77 let; Marija Ciprić, gospodinja iz Loničarjevega dola, 66 let.

KRI, KI REŠUJE ŽIVLJENJA

Pretekli temen so darovali kri na novomeški transfuzijski postaji: Antonija Kastelic in Tončka Kosir, članice kolektiva ZTP Novo mesto; Marica Gril, članica kolektiva KGPK Novo mesto. Danica Valant, Zdenka Mežnarsič, Stana Lajkovič, Slavko Judež, Jože Fabjan, Antonija Kure, članji kolektiva PIT Novo mesto; Martin Ajdišek iz KZ Novo mesto; Jože Ajdišek, Stanko Pugej, Marko Klemenčič, Matija Balabančič, Franc Hrovatič, Ivanka Jerman, Ivanka Brajer, Lado Ule, Ivan Lubelj, članji kolektiva KGPK Novo mesto; Jelka Brtončelj, gospodinja iz Stranske vasi; Anton Gole, upokojenec z Grma; Stan Progar, Stanko Saje, Ivan Bradač, Marjan Zupančič, članji kolektiva Mesarija Novo mesto; Ivanka Pugej, članica kolektiva KGPK Novo mesto.

Šolske knjige brezplačno?

20. julija je bila v Ljubljani tiskovna konferenca v republiškem sekretariatu za informacije. Predsednik Odbora za prosveto, kulturo in znanost Ludvik Gabrovšek, republiški sekretar za šolstvo Boris Lipužič in republiški sekretar za raziskovalno delo in visoko šolstvo Mirko Tušek so govorili novinarjem o problemih štipendiranja, o rezultatih enega leta reforme gimnazij, o učbenikih za osnovne šole in šole II. stopnje ter o strokovnem izobraževanju.

V lanskem šolskem letu smo za štipendiranje 13.478 študentov in dijakov porabili 1.282 milijon dinarjev, letos pa za manjše število štipendistov enako vsoto. V jeseni predvidevajo preusmeritev sklada, iz katerega bodo najemali slušatelji višjih šol posojila, tako da bodo mogli najemati posojila študentje vseh letnikov.

Komisija, ki je obiskala le-

tos 27 gimnazij, je ugotovila, da 16 gimnazij ne izpoljuje osnovnih pogojev za delo in zato je v Sloveniji doslej priznanih (verificiranih) le 11 gimnazij.

V sedemletnem programu je predvideno, da bodo verjetno dobili učenci šolske knjige in malice brezplačno, kar bo za starše pomemblo mnogo manj izdatkov kot prej. Starši in drugi naj bi vplivali na knjigarné, da učbenike pravočasno preskrbe. Letos bo izšla tudi vrsta učbenikov in priročnikov, ki

jih doslej še nismo imeli. Vsí učbeniki ter cene so natisnjeni tudi letos v posebnem spisku, ki naj bi bil dostopen vsakomur, ki se zanima za to.

Republiški prosvetni organi pripravljajo poročilo o novem konceptu tehničkih in drugih strokovnih šol za gospodarstvo in družbene službe ter teze o organizaciji in delu izobraževalnih centrov. Oboje bo osnova za zakon o pričakovnem izobraževanju, ki naj bi bil izdelan do konca leta.

Kajuhove nagrade za 1963

V soboto, 20. julija, so v Ljubljani razdelili letošnje Kajuhove nagrade.

Prvo nagrado je dobil Tone Svetina za roman »Ukana«. Knjiga govori o potek Prešernove brigade oziroma 31. divizije; vsi liki, od komandantov brigad

do poslednjega borca, so verni, resnični in prepričljivi. Dve drugi nagradi so podelili Alojzu Srebotnjaku za glasbeno delo »Requiem za talca« in Ivu Subicu za slike »Vojna«. Trete nagrade so pripadale: Francu Škerlu za knjigo »Narodnoosvobodilno gibanje na srednjih šolah v Ljubljani«, Francu Sotlerju za strokovno študio »Pohod XIV. divizije«, Darji Vošnjak in Milki Kovč za tekst »Prebreni hudournik«, ki je pretresljiva izpoved vojnih grozot iz ust dvanajstletnega otroka; Stanki Vilhar za roman »Sence pod Matajurjem« in Ivanu Seljaku za ciklus risb s tematiko iz NOB.

V samostanu Gračanica so pred kratkim odkrili zelo lepe ikone iz 13. stoletja. Ikon Matere božje v Kristusu sta v naravnih veličnosti in pomenita velik dogodek v naši kulturni zgodovini, saj sta naši doslej največji ikoni.

»MOST NA DRINI« – znova v slovenščini pri DZS

Prejšnji mesec je Država založba Slovenije izdala najbolj znamenito delo našega Nobelovega nagrjenca Iva Andriča, kroniko »Most na Drini«. Glavni junak je mogočni višegrajski most, ki ga je dal sezidati domaćin Mehmed paša Sokolović v 16. stoletju. Ob

tem mostu se razvija vsa zasebno in javno življenje ljudstva, čez most se zlije zgodovina od časa turškega fevdalizma do prihoda avstrijskih osvajalcev in prve svetovne vojne, ko vržejo most v zrak. Osnovna odlika romana je globoko občutje preteklosti in pretresljiva umetniška moč, s katero avtor oživila zgodovino v konkretnih qsebah in dogodkih. Knjigo je prevedel Tone Potorak; v platno vezana stane 3000 dinarjev.

Glasbeni natečaj doma JLA v Beogradu

Dom JLA v Beogradu je razpisal natečaj za najboljša glasbena dela na revolucionarne teme ter tematiko iz življenja pripadnikov JLA. Nagrade za kantate so 300.000, 200.000 in 100.000 dinarjev, za vojaške pesmi in koračnice 120 tisoč, 90.000 in 60.000 dinarjev, za zabavne pesmi pa 100.000, 80.000 in 50.000 dinarjev.

Od 28. julija do 1. avgusta bo v Beogradu pod pokroviteljstvom komisije UNESCO konferenca šol, v katerih poučujejo esperanto. Doslej se je že prijavilo 80 esperantistov iz 20 dežel.

Konferenca esperantistov

Tomaž in Lenčka sedita ob vodi in sta srečna. Srečna v sto in tisoč besedah, ki so v teh urah zašle med njiju, srečna v opaju priseg in oblub. V njenih očeh ni več tiste gróze, ki jo je bila objela takrat, ko je začutila pod svojim srcem živo bitje, ko se je razodela Tomaž in jo je ta s trdo besedo pahnih v vrtinec grenkobe, trepetata in bojazni. Ne, danes je bil drugačen; glas mu je drhtel kot loče, bil je odkrit, topel in prepričljiv, da jo je vso prevzelo in se je zato ob njegovih strani začutila močna in srečna. Bil pa je tak zavoljo resnične ljubezni, ki jo je čutil do Lenčke; ljubezni, ki je včasih le predrla skozi trdo skorjo prirojene in privzete robosti in je bila prav zato v teh redkih izbruhih še bolj ognjena in viharna ter uporna po vseh, ki so jo hoteli pogasiti.

Da, to čuti Tomaž in isto čuti tudi Lenčka. Oba čutita, da ju nekaj druži za vse življenje in da ne smeta pustiti, da bi drugi te vezi pretrgali. Kajti nju ne veže samo neka nevidna ljubezen, temveč njuna prava, resnična kri, ki že sedaj združena živi v otroku pod Lenčkinim srcem. Zato pa je tudi samo ena pot: da Tomaž Lenčko povede pred oltar in od tam na svoj dom.

Toda naj bo ta pot še tako jasna in ravna, je le ni mogoče prehoditi, če je na njej toliko ovir, kot jih je tu. Če sta Tomaž in Lenčka v mislih odstranila eno, se je pred njima pokazala spet druga, če ne celo kar

Spominu Milana Jakliča

Pred kratkim so na Vrhniku pokopali Milana Jakliča, nekdanjega urednika naprednega tehnika »Naš list«, sourednika »Rdečega prabora« in »Zarje«. Pojogni Jaklič je tudi prvi prevedel v slovenščino Marx-Engelsov »Komunistični manifest«. Njegov prispevek za širjenje naših idej v naši družbi je dragocen in pomemben.

VI IN VAŠE SRCE

je naslov nove knjige iz zbirke »Popularna medicina«. Avtor H. M. Marvin je v sodelovanju s štirimi drugimi medicinskim strokovnjaki skrbno opisal vse srčne in žilne bolezni. Delo je napisano poljudno, tako da je dostopno vsakomur. Posebno poučno je poglavje, ki obravnava nekaj pogostih splošnih napravnih mnenj o srčnih boleznih. Knjigo je prevedel dr. Franjo Smerdu, broširana stane 1200 dinarjev, izdala pa jo je Državna založba Slovenije.

Dragoceni ikoni

V samostanu Gračanica so pred kratkim odkrili zelo lepe ikone iz 13. stoletja. Ikon Matere božje v Kristusu sta v naravnih veličnosti in pomenita velik dogodek v naši kulturni zgodovini, saj sta naši doslej največji ikoni.

Profesor Tone Trdan

Novomeško učiteljišče je premeščen v Veliko Dolino v takratnem brežinskem okraju. 1939 je bil premeščen na meščansko šolo v Novem mestu, kajti medtem je bil željan še nadaljnega znanja, dovršil zagrebško višjo pedagoško šolo (fizika in matematika). Zatem se je vpisal še na ljubljansko univerzo, vendar mu je vojna študij onemogočila. Julija 1942 so ga Italijani za eno leto odpeljali v internacijo v Gonars.

Po osvoboditvi je bila meščanska šola odpravljena in Trdan se je bil dodeljen gimnaziji. Zdaj se je odločil, da dovrši univerzo, 1947 je diplomiral, in sicer iz pedagogije z logiko in etiko in iz biologije. Ko je bil 1951 zarači svojih bogatih izkušenj in kot izvrsten metodik premeščen na učiteljišče, se je še bolj predal pedagoškemu delu. Požrtvovano je vodil Društvo prijateljev mladine, se trudil, da bi ustvaril temelje prepotrebnih vzgojni posvetovalnic, skušal kot predsednik poživiti Pedagoško društvo in sprožil idejo o izdajanju pedagoškega strokovnega glasila, kar je bilo tudi uresničeno.

Prof. Trdan se je še iz dajačih let močno zanimal tudi za igralsko umetnost, saj je prvotno celo sam hotel postati igralec. Tako se je kmalu vključil v novomeško amatersko igralsko skupino in režiral vrsto uspehljih igr, ki so že priznane tu pa tudi drugod. Prav tako je tudi na učiteljišču učence pripravljal za tovrstno delo na podeželju.

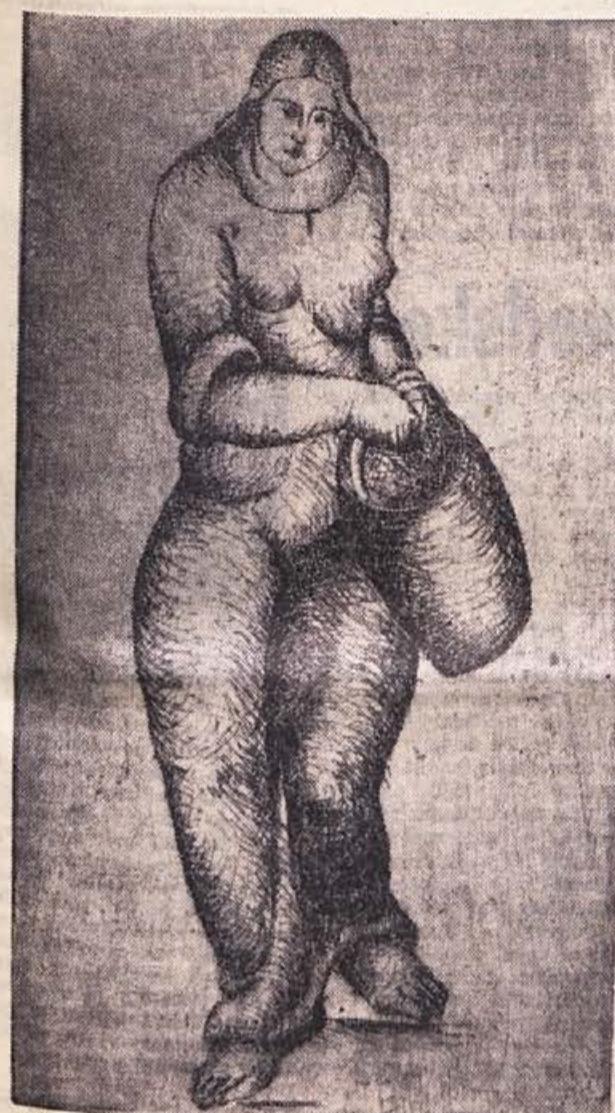
S smrtjo profesorja Trdana je Novo mesto izgubilo zelo delavnega in sposobnega kulturno-prosvetnega delavca, njegovi poklicni kolegi in vodstvo šole težko nadomestljivega pedagoga, prijatelja in dobre družabnik, mladina pa razumevajočega, vedrega vzgojitelja. Posebno hud udarc pomeni njegova smrt za pokojnikovo družino, saj je bil Tone Trdan nadvse skrben oče in mož.

Zanimivo za filateliste

Slikar Božidar Jakac je izdelal osnutke za serijo znamk s portreti pisateljev Dositija Obradovića, Vuka Stefanovića Karadžića, Franca Miklošića, Ljudevita Gaja in Petra Petrovića Njegoša. Jakac je nedavno izdelal tudi serijo Meštrovičevih znamk.

Avguštinčev spomenik v Suezu

Jugoslovanski kipar Antun Augustinčič bo izdelal spomenik graditeljem Sueškega prekopu in Port Saidu, mestu herojev. Ponudbo za to delo je našemu kiparju izročilo ministrstvo kulture in nacionalne orientacije ZAR.

Jože Gorjup: STUDIJA (1929 — iz Gorjupove galerije v Kostanjevici na Krki)

JOŽE DULAR:

Urbija ženi sina

(Odlomek iz romana »KRKA UMIRA«)

V Dularjevem domačiškem in socialnem romanu »Krkumira« je epsko razpredena zgodba vaškega veljaka Urbije in njegove družine sicer stržen knjige, vendar je poudarek romana na kolektivnem življenju vasi, ki zaživi prej bralc v povezanosti in razklosti ljudi in interesov, prav posebno pa še v nasprotju bogatih in revnih. Ko hoče Urbija, ki je v svoji hiši popoln gospodar, s prevzemom račjega lova v Krki zagospodariti še nad vasjo, se začne med njim in vasični vrsta ostrih prepirov in obračunavanj. Bo za rake je hkrati široka podlaga življenja dolenske vasi v osemdesetih letih prejšnjega stoletja, življenja, ki je razpeto med socialna nasprotja, elementarne nesreče, sovrašči in ljubezen, zlasti pa Krke, ki pred bralc zaživi v vsej barvitosti.

Drugo izdajo knjige je oskrbelo založba OBZORJA v Mariboru.

Tomaž in Lenčka sedita ob Krki. V pozrem popoldnevu je zamrla topla nedelja. Kričanje kopajočih se otrok je potihnilo, čebole so se utrudile nad cvetočo ajdo in kdaj je že bil odropotal zapravljevček s starim Urbijom v Žužemberk!

Sonce je komaj slab komolec odmaknjeno od Plešivice. Oba strmita v svetlo reko. V majhnem otisu pred njima miruje topla voda in rjava zeleni listi povodne rese, pripeti na dolga rjava stebla, negibno po-

čivajo na njej. Vmes počasi plavajo drobne zelenke in le kdaj pa kdaj frčne kakšna nad gladino in jo za hip vznemiri.

Trava na bregu je pokošena; kosec je pustil le dolgo šumeče trstje, ki raste iz zamočvirjenega dna, šop kolmežev in pa nizko grmičevje, čez katerega se nerodno spenja bodičasti kopinjek. Veter prav rahlo vleče, komaj toliko, da se počasi premika listje gabrov, katerih skrivenčena debla so prijetno topla v zadnjem soncu.

Tomaž in Lenčka sedita ob vodi in sta srečna.

Srečna v sto in tisoč besedah, ki so v teh urah zašle med njiju, srečna v opaju priseg in oblub. V njenih očeh ni več tiste gróze, ki jo je bila objela takrat, ko je začutila pod svojim srcem živo bitje, ko se je razodela Tomaž in jo je ta s trdo besedo pahnih v vrtinec grenkobe, trepetata in bojazni. Ne, danes je bil drugačen; glas mu je drhtel kot loče, bil je odkrit, topel in prepričljiv, da jo je vso prevzelo in se je zato ob njegovih strani začutila močna in srečna. Bil pa je tak zavoljo resnične ljubezni, ki jo je čutil do Lenčke; ljubezni, ki je včasih le predrla skozi trdo skorjo prirojene in privzete robosti in je bila prav zato v teh redkih izbruhih še bolj ognjena in viharna ter uporna po vseh, ki so jo hoteli pogasiti.

Da, to čuti Tomaž in isto čuti Lenčka. Oba čutita, da ju nekaj druži za vse življenje in da ne smeta pustiti, da bi drugi te vezi pretrgali. Kajti nju ne veže samo neka nevidna ljubezen, temveč njuna prava, resnična kri, ki že sedaj združena živi v otroku pod Lenčkinim srcem. Zato pa je tudi samo ena pot: da Tomaž Lenčko povede pred oltar in od tam na svoj dom.

Da, vrtata Urbihove hiše se bodo Lenčki odprali! In še prav na široko, kot se spodobi za bodočo gospodinjo! Če pa bi le vse tako naneslo, da vso to jesen in zimo ne bi smela prestopiti njihovega praga, potem bo v zgodnjem pomladničku bo prišel na svet njun otrok, tega neobogljenečka Tomaž sam odnesel na svoj dom. In ko bo tam otrok, bo moral z njim priti še mati. Kako pa naj sicer tak sirotek živi brez mati? To bo zadnja rešitev, če bi vse druge odpovedale.

Tomaž govori prepričevalno in Lenčka ga zavzeto posluša. Vse je naenkrat tako preprosto, vse bo izgladil otrok, ki ga pričakujeta. Potem bo vse drugače. Kako bo, Lenčka sicer ne ve, toda kljub temu čuti, da jo je že zdaj vso prevzelo tisto neznamo čustvo, ko bo z otrokom na rokah stopala po Urbihovi hiši. Ne toliko zavoljo tega, ker bo prišla k njihovemu ognjišču, kolikor zato, da bo imela ob sebi Tomaža, da bo njegova prava žena in da bo njun otrok nosil njegovo ime. Ob tej misli vsa srečna zastrmi v Tomaža, ga prime za roko in zašepeta:

»Potem se bova vzel, kajne?«

»Seveda se bova, norica moja!«

»Pa se ne bi mogla že prej?« tipajoče napejuje. »Glej, nerodno mi je, ko ljudje vedo, kako je z menoj.«

Marljive čebele na brežiškem trgu

»Tega jajca pa že ne vzemam! Gospodinja je jajce držala v rokah in ga tresla, češ ali ni klopotec... «Pa nici!« je bila prodajalka odreza.

»Te marelice so res okusne, vzemite jih gospa!« je hvalila pri sosednji stojnici

prodajalka svoje marelice. Pri drugi stojnici je spet neka ženska otipavala breskve, če so dovolj mehke.

»Borovnice, po 200 din!«

»Po 190 jih vzamem!« Kmetica je bila vztrajna in je določila 200 din.

Drugje je mlad fant proda-

jal hruške. Na eni, ki je bila obtolčena, se je zbral kar 14 čebel.

Na neki stojnici je bila tudi štruca kruha. »Kruh tudi prodajate?« je nekoga srebl jezik. Prodajalka mu ni ostala dolžna: »Tudi, za vas po 200 din!«

»Ja, se bova pa zmenili za 20 kg, prinesite jih in lekarno, saj veste kam!« Prodajalka je kimala in vpraševala kdaj. »Prinesite jih,« je pomenilo, da gre za breskve. Pogovora nisem poslušal naprej, verjetno sta se zmenili še za dan.

In kakšne so cene? Breskve so bile po 100 din, hruške po 100, jabolka po 80 do 100, fižol po 120, borovnice po 200, solata po 100, kumare po 80, jajca pa po 28 do 30.

Tržni nadzornik Franc Grčar mi je povedal, da je trg za Brežice dovolj založen, zdaj še posebno, ko nosijo kmetice pridelke raje v Brežice kot v Zagreb. Brežiški trg namreč slovi kot eden najdražjih v Sloveniji. Tržnica je najbolj polna v sredo in soboto, največ pa prinesajo iz Artič, Pišec, Globokega, Kapele in delno iz Dobove, zelo malo stvari pa pride iz Četeža. V sobotah prinesajo na trg tudi kurentino iz Hrvaškega. Trenutno je na trgu največ sadja.

Ko sem odhajal, sem še vedno slišal: »Poskusite jih, kako so dobre, se kar v ustih topel!« in: »Vzemite, ne bo vam žal!« J. S.

Pogumen na lestvi, bi mogli reči temu delavcu komunalne uprave v Brežicah, ki se je povpel do električnega voda na brežiškem gradu. Videti kaj takega te dni v Brežicah, kjer urejujejo živosrebrno razsvetljavo, pa ni nobena rednost. Včasih je treba splezati se više

Proslavi v Kapelah in Obrežju

V nedeljo popoldan so v Kapelah izredno lepo počastili letosnji dan vstaje in ga združili z zanimivo kulturno prireditvijo. Ob 14.15 so gojeni domače predvojaške vzgoje s sodelovanjem odreda borcev JLA iz Cerkelj uprizorili napad na Kapele, ki so bile ta dan v zastavah, cvetju in parolah. Pokrovitelj prireditve, predsednik brežiške občinske skupščine tovariš Milan Šepetavec, je ob 15. uri spregovoril o pomenu dneva vstaje, o obletnicu kočevskega zbora in 20-letnici AVNOJ, o uspehih naše graditve, o novi ustavi in vsestranskem razvoju v domači

redno lepo vreme in prijetno razpoloženje. V Kapelah pravijo, da tako uspele prireditve pri njih še nikoli ni bilo.

V nedeljo popoldan pa je bilo pomembno slavje tudi na drugem koncu brežiške občine: v Obrežju pri Jesenicah so ta dan v čast dneva vstaje odprli nov gasilski dom. Tudi tu je bil pokrovitelj prireditve, predsednik brežiške občinske skupščine tovariš Milan Šepetavec, je ob 15. uri spregovoril o pomenu dneva vstaje, o obletnicu kočevskega zbora in 20-letnici AVNOJ, o uspehih naše graditve, o novi ustavi in vsestranskem razvoju v domači

telj prireditve predsednik Milan Šepetavec, slavje pa se je začelo ob 17. uri. Zbral se je nekaj nad 600 ljudi iz Obrežja, Vel. Doline, Jesenice na Dol, in iz drugih okoliških krajev. Pohvaliti je treba prizadevne obreške gasilce za izredno dobro organizacijo nedeljskega slavlja, ki so ga zaključili z veselim ljudskim ravanjem.

Srečanje v Savskem Marofu

V sredo, 17. julija, je bil vnih manifestacij naših obmejnih aktivov.

Mladina brežiške občine bo dostenjno proslavila letosno 20. obletnico odpostancev slovenskega naroda v Kočevju, 20. letnico zasedanja ZAVNOH in zgodovinsko obletnico II. zasedanja AVNOJ.

Borut Peček

BREŽIŠKE VESTI

občini. Navzočih je bilo približno 1500 ljudi z vseh krajov brežiške občine, ki so ta dan prihitali na slavje v Kapelu. Sledila je revija godb na pihala, ki jo je skupaj z vodstvi drugih organizacij priredilo PGD Kapele. Sodelovalo so mladinska godba na pihala iz Brežic, godba »Rozga« iz Hrvaške in domača godba, ki so igrale prav lepo in razveselile številne hvaležne poslušalce. Žal se revije nista mogli udeležiti godbi na pihala tovarne celuloze z Vidma in godba iz Loč pri Dobovi, ki sta bili zadržani doma. Po svečanem delu je bilo splošno ljudsko veselje, ki ga je dvigalo iz-

S predstavniki mladinskih aktivov občine Zaprešič so se dogovorili za organizacijo »Krosa bratstva in enotnosti«, ki bo 11. avgusta v Savskem Marofu. Tudi to srečanje slovenske in hravtske mladine bo ena izmed števil-

SEVNICA: investicije zaostajajo

Družbeni plan sevniske občine zadovoljivo izpoljuje. To je ugotovila tudi občinska skupščina na zadnji junijski seji, ki je med drugim obravnavala realizacijo planskih nalog v času od januarja do maja letos.

V tem petmesečnem obdobju je občina plansko obveznost izpolnila z 41,7 odstotka, kar je le za 0,9 odstotka manj, kot so predvidevali, vendar 24 odstotkov več kot v istem obdobju preteklega leta. — Kljub povečanim materialnim stroškom za 88 odstotkov je tak rezultat navsezadnjem le povoljen za sevniski gospodarstvo, lahko pa bi bil še večji, če ne bi prišlo do večjega izpada v industrijski proizvodnji. Le-ta je namreč 3,1 odstotka pod planom, četudi je ustvarila v primerjavi z lanskim letom 47,8 odstotka več. Najslabše je plan-

ske obveznosti izpolnila »Metalna« v Krmelju, ki še ni prebrodila začetniških težav in prav v tem času uvaja v proizvodni proces nove zmogljivosti. »Jugotanina« v Sevnici je dosegel ugodno bilanco na račun proizvodov v zalogi in je z 52,5 odstotka med prvimi po planski realizaciji. Tudi Kopitarna je z 42,5 odstotka prišla v ugoden položaj za nadaljnje izpolnjevanje nalog. Vendar ima podjetje težave s prodajo rezanega lesa, zaradi česar so prodajne cene nižje od proizvodnih in prinašajo podjetju izgubo.

Kmetijstvo je v prvih petih mesecih letosnjega leta doseglo vnovčeno realizacijo 37,2 odstotka, kar je za 6,5 odstotka več kot preteklo leto. Trgovinski premet je z realizacijo 40,4 odstotka 1,3 odstotka pod planom, kar pa je v tem obdobju za to panogo čisto razumljivo. Gostinci so uresničili 44,8 odstotka svojega plana in s tem v primerjavi z letom 1962 skočili za 23 odstotkov navzgor. Najbolj je planske naloge izpolnila obrtna proizvodnja, ki je za 64,2 odstotka presegla lansko realizacijo. Med posameznimi podjetji je konfekcija »Lisca« dosegla do maja letos 57,8 odstotka plana, konfekcija »Jutranjaka« pa celo 72,3 odstotka.

Investicijska realizacija je bila dosežena komaj z 8,3 odstotka. Od 895 milijonov dinarjev so v gospodarsko dejavnost vložili komaj 70 milijonov dinarjev.

Izvoz gospodarskih organizacij je bil od lani sicer znatno povečan, vendar nas realizacija v višini 74 milijonov deviznih dinarjev (ali 35,9 odstotkov plana) ne zadovoljuje populoma. Kmetijstvo je izvilo za 29,000.000 deviznih dinarjev, industrija za 26 milijonov dinarjev, obrta pa za 18 milijonov dinarjev.

Dejstvo, da je skupščina sevniske občine podrobno obravnavala gospodarsko dejavnost v petmesečnem obdobju in opozorila na poglavitev probleme in hi-be, skriva v sebi tudi opozorilo, da je treba biti buzen, odpreti vse zamašene ventile in s povečano produktivnostjo in vestnostjo hiteti proti stodostotni izpolnitvi plana.

Kdo so člani svetov

Občinska skupščina v Sevnici je na zadnji seji v juniju imenovala osmih svetov, ki bodo obravnavali problematiko posameznih področij.

■ V svetu za splošno upravo in notranje zadeve so imenovani: Mirko Dolinšek, Mirk Brimšek, Karel Kolman, Zlata Vintar, Janko Blas, Stane Budna in Miloš Klander.

■ Svet za družbeni plan in finance sestavljajo: Elka Grilc, Cene Božič, Mirko Stojš, Angelica Štrupen, Rado Umek, Hilda Bolčar, Maks Zemljak, Janez Potokar in Jože Jurečić.

■ V svetu za zdravstvo so: Mišo Keršič, dr. Jurij Pesjak, mgr. Albin Žumer, Stanko Slapšak, Jože Kovačič ml., Metka Slabe, Anica Vovk, Ivan Jazbec, dr. Stefan Humer, Marinka Hafner in Avgust Golob.

■ Člani sveta za socialno varstvo so: Rudi Malešič, Albert Beličič, Dana Dolinšek, dr. Marija Rot-Pesjak, Alojz Marjetič, Štefka Vrtačnik, Jožefka Radej, Jožeta Kostrev, Peter Rupar, Maks Pepelar ml. in Leopold Jurgl.

■ Problematiko šolstva, prosvetne in kulture bodo v svojem svetu obravnavali: Milan Levstik, inz.

ODLOK O JAVNEM REDU IN MIRU

Na torkovi seji so odborniki občinske skupščine v Sevnici obravnavali dvanaest točk po predloženem dnevnem redu. Med drugim so obravnavali tudi odlok o javnem redu in miru v občini, odborlivi pravila kmetijskega sklada, razpravljali o likvidaciji krmeljskega rudnika, obravnavali ureditev šolske mreže ter imenovali direktorja medobčinske zavarovalnice spodnjeposavskih občin. — Odlok o javnem redu, v katerih preporoveduje kaljenje nočnega miru, govori o čistoči naselij in podrobnejši obravnavi, kaj se sme in kaj je prepovedano.

Na koncu prinaša odlok tudi kazenske določbe za kršilce določb tega odloka. Naljivša možna denarna kazenska možnost je 10.000 dinarjev, sicer pa upravno kazenske postopke vodi občinski sodnik za prekrške.

ŠPORTNI POMENKI OB SAVI

■ Kaj je s športom v Vidmu-Krškem? Dela? Ne dela? »Najbolje je, da se obrneš na predsednika občinske zveze za telesno kulturo Janeza Breskvarja,« so mu svetovali.

■ Tako sem tudi storil in izvedel iz pogovora z njim marsikaj zanesljivega.

»Kaj je z rokometom? Je bilo prvo vprašanje.

»Kaj takega kot letos že nisem doživel. Rokometisti so popolnoma pravilno ostali v slovenski ligi. Le zakaj toliko prahu zaradi tekme z Branikom iz Maribora? Res je, da je bila odločilna za nas in za Brežice, toda kdo pa sploh lahko trdi, da je bil Branik favorit?

POROČEVALEC KOMUNE VIDEM-KRŠKO

Branik je s Celulozarem že dva krat izgubil in le enkrat dobil. Seveda pa Celulozar ne more niti storiti, če sta Branik in Brežice v medsebojnih sporih. Glede zadnjih pokalnih tekme z Brežicami pa tole: sporočilo Rokometne veze je prišlo šele v petek na moj naslov, jaz pa sem se v soboto vrnil iz Beograda in v enem popoldnevnu ni bilo mogoče zbrati moštva za to tekmo. V slovenski ligi pa najbrž bomo več igrali, ker pravila zahtevajo ograje in negovanje igrišča iz ugaskov ali asfalta, tega pa v Krškem nimamo.«

»Plavanje je šport, ki stalno napreduje, kako pa bo letos?«

»Letos tekmujejo v drugi zvezni ligi — severni del. Tu nastopajo še Crvena zvezda (Beograd), Medveščak (Zagreb) in trboveljski Rudar. Ce bo zbrano celotno moštvo, upam na prvo mesto. Finale tega tekmovanja bo v Krškem od 2. do 5. septembra. Plavalci so se prejšnji teden udeležili mednarodnega mitinga v Beogradu, kjer so sodelovali Italijani. Madžari in

naši klub. Največji uspeh je dosegla Vesna Breskvar, ki se je uvrstila v mladinsko državno reprezentanco. Vaterpolisti bodo sodelovali na slovenskem prvenstvu, ki se začne 27. julija v Radenci.«

»Kaj pa drugi športi?«

»Zdaj so začeli balinjarji, ki so sodelovali na prvenstvu Dolenske, kjer je bil Gelb drugi. Verjetno bo zaživel tudi keglijanje, ker prav zdaj pripravljajo keglijšče. Tejudi so delavni le pozimi, ker se poleti ukvarjajo z drugimi športi. Hokejisti na travi so igrali v vzhodnem delu slovenske lige, atleti pa gredo v celjski Kladivar. Spidevje je premalo množičen, ker je predlag. Tako so zdaj v Krškem trije dírkači. Z razvojem spidevja je začela konjski šport, ker so s progro za spidevje unčili hipodrom. Delovni so tudi šahisti, kolesarji in streliči. V začetku septembra se bodo začele že tretje delavske športne igre.«

Tako se torej razvija šport v mestu papirja, v Vidmu-Krškem. Madžari in

SEMIŠKA OHCET POD LIPO

Pod staro lipo v Gorenji vasi pri Semiču so številni lepaki in propaganda privabili v nedeljo, 21. julija popoldne, številne ljubitele lepih starih običajev in prijetne narave sredi vinogradov. Semiška ohcet je privabila nekaj tisoč ljudi, gotovo veliko več, kot so jih pričakovali.

Zamisel prireditve je bila dobra. Semiška ohcet v izvedbi folklorne skupine PD Jože Mihelič iz Semiča zasluži, da bi si jo ogledalo veliko ljudi. Izvirna svatovska večerja z ženom in nevesto, starešino in ostalimi svati na ženinovem domu, vse v pristnem narodni noši in domaćem

tamburaški zbor iz Metlike. Posrečena posebnost na prireditvi je bila pipa, zabita v deblo stare lipe, iz katere so točili pristno semiško kapljico...

Zal pa prostor, na katerem je bila prireditve, ne odgovarja niti za majhno, kaj šele za tako veliko udeležbo! Iz tega razloga mnogi obiskovalci niso videli

DIT – gonilna sila gospodarstva v občini

18. julija je bil v Crnomelu občni zbor društva inženirjev in tehnikov naše občine. DIT ima strojno, gozdarsko, kmetijsko, elektro, tektstilno, rudarsko in gradbeno sekcijo. V uvođnem referatu so poudarili, da DIT ni samo osrednja gonilna sila, temveč tudi eden glavnih usmerjevalcev gospodarstva v občini.

Tehnična inteligencija, organizirana v občinskem DIT, je odgovorna za razvoj gospodarstva v komuni. Noben program, plan, niti elaborat naj ne bi bil izdelan brez sodelovanja DIT. Prav ti strokovnjaki najbolj poznavajo možnosti za razvoj posameznih panog gospodarstva. O vsakem gospodarskem ukrepu v občini naj bi razpravljali člani društva. V organizaciji DIT naj bi sodelovali tudi ekonomisti. Vsak program je gospodarsko upravičen te teda, če je tudi ekonomsko utemeljen. Problemi inženirjev in tehnikov so hkrati tudi problemi ekonomistov in obratno. Prav tako naj bi v društvu sodelovali tudi veterinarji, ki so

vseh nastopov, čeprav so se hudo kuhalni na soncu na eni strani, na drugi pa od ognja, na katerem so pekli jančke...

Primernejši prostor in boljša organizacija celotne prireditve, pa bo lahko semiška ohcet dobila vidno mesto v folklorno turističnih prireditvah Bele krajin!

DIT – gonilna sila gospodarstva v občini

neposredno v kmetijski proizvodnji in je uspeh proizvodnje odvisen tudi od njih.

Tako so razpravljali inženirji in tehniki na občinem zboru, kjer so med drugim sklenili, da bodo vse sekcije društva v najkrajšem času izdelale programe dela.

J.S.

Eva izmed osnovnih nalog društva je podati smernice sedmletnega perspektivnega razvoja gospodarstva v občini. Člani društva bodo pomagali sestaviti programe in statute posameznih gospodarskih organizacij. Tehnična inteligencija v občini bi lahko znatno več prispevala k napredku gospodarstva. Programiranje gospodarstva je izključno naloga društva in ne raznih inštitutov, ki ne poznamo razmer in možnosti za razvoj na domačem področju. Iz poročil posameznih sekcij je razvidno, da so inženirji in tehniki precej dopresnili k napredku gospodarstva v občini, vendar so poudarili, da so uspehi še ne morejo biti zadovoljni.

Ustanovili so strokovni sindikat industrije in rudarstva

V Crnomelu je bil prejšnji teden ustanovni občeni zbor strokovnega sindikata industrijskih in rudarskih delavcev. Za predsednika sindikata so izvolili tovarisko Vinko Bačića, rudarskega tehnika v premogovniku Kanižarica.

U uvođnem referatu so poudarili, da je ena glavnih nalog sindikata povečanje storilnosti, strokovno izobraževanje in izboljšanje zivljenskih pogojev industrijskih ter rudarskih delavcev.

V razpravi so ugotovili, da je stanje kadrov v industrijskih podjetjih naše občine zelo prečne. Lesno predelovalna industrija Zora vlagla v povečanje obrata precejšnje investicije. Za pa je podjetje že danes brez tehnik ali inženirja lesne stoke. Kolektiv mora vedeti, da sodobni tehnološki postopki in kvalitetni izdelki niso mogoči brez strokovnih kadrov. V industrijskih podjetjih je že vedno premalo inženirjev in tehnikov, programi za potrebe kadrov in študiranje vse prej kot zadovoljivi, nekaterim podjetja pa takih programov sploh nima.

Na zboru so razpravljali tudi o investiranju v industriji. Poudarili so, da preveč vlagamo v zidave in premalo v strojne in opremo. Pri nas znaša vrednost zgradb 60 odst., vred-

nost strojev pa je 40 odst. medtem ko je v industrijsko naprednejših deželah to razmerje 70 proti 30 v korist vrednosti strojev. Plačevanje po učinku na bo osnovno merilo za zasluge. Večina industrijskih objektov v občini je nedogradienih, nekaterim manjka investicijskih sredstev za nabavo strojev in opreme in prav to je eden glavnih vzrokov, da podjetja ne dosežajo planov.

J.S.

TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA

poslovna enota Novo mesto

obvešča vse kadilce oziroma stranke naše prodajalne v Crnomelu, Cesta komandanta Staneta, da smo uvedli non-stop prodajalno, odprtvo od 6. do 20. ure, ob nedeljah od 7. do 11. ure.

Kadilci, poslužujte se naših kvalitetnih cigaret!

PŠENICA POD POVPREČJEM

Zetev pšenice je letos v metliški občini pravčasno končana. Dobre tri četrtine vseh površin pšenice so poželi s kombajni; to delo je opravljalo kar 6 strojev, ki jih je KZ Metlika pravočasno nabavila. Kmetje so bili tako navdušeni nad dobrim delom kombajnov, da bo prihodnje leta več površin za strojno žetev. pridelek pšenice pa je nekoliko pod povprečjem: manjšalo je umetnih gnojil, pozna se zimska pozeba in gnite zaradi slabega prezimovanja. Na družbenem sektorju znaša pridelek pšenice 32 stotov, pričakovati pa so jih 40. Zasebni kmetje so pridelali povprečno po 20 do 22 stotov ali približno 3 do 5 stotov manj kot

predstavnikom ter velik delež

IVO LIKAVEC

govoru se je spominjal herojskih podvigov naših borcev in vsega prebivalstva, ki je nesrečno pomagalo v revoluciji. Opisal je nečloveške napore, ki so jih borci prenašali v borbi z večkrat številno premočnim in z vso moderno tehniko oboroženim sovražnikom ter velik delež

METLIŠKI TEDNIK

belokranjskih ljudi v tej občini.

Spomenik slave bo postal nepozaben simbol heroizma vsemu ljudstvu, ki ljubi svobodo in kateremu je to najdražja svetinja. Sedemnajstdeset življenj v skupni grobni mirno počiva v osvojeni zemlji, med domačimi ljudmi, od katerih ne bodo nikoli pozabljeni.

Hkrati je bila odkrita spominska plošča padlim rosalniškim gasilcem na gasilskem domu. — Številni venci in rože svojcev in organizacij so prekili hladni kamen z zelenjem in cvetjem.

Predsednik občinskega od-

borca Združenja borcev je predal spomenik in spominski plošči v oskrbo občinske skupščini Metlika, občinskemu Združenju borcev Metlika in krajevnemu Združenju borcev Rosalnice.

IVO LIKAVEC

Člani sekcije bivših internerancev, političnih zapornikov, preganjancev ter vojnih ujetnikov iz let NOB na Mirni želijo tovariško srečanje v svojem kraju z vsemi preživelimi boriči in ostalimi. Vsak, kdo se želi udeležiti tega srečanja, naj se prijaví odboru Zvezze borcev NOB na Mirni in naj predlaga da

L.I.

Nepozabni spomini ob srečanju borcev

Združenje borcev NOB občine Crnomelj je na vabilo Združenja borcev NOB Radovljica organiziralo izlet 32 članov po radovljški občini. Srečanje borcev občin je nepozabno. Ob prisrčnem kramljanju in obujanju spominov na težke čase so obiskali Vodisko planino na Jelovici, kjer je najlepši partizanski dom. Goste je v imenu občine pozdravil predsednik radovljške občinske skupščine, domačini pa so jim pripravili kulturni program. Skupaj so obiskali Še Bohinj, blejski muzej, in muzej v Begunjah.

Crnomeljčani se radovljškim borcem iz srca zahvaljujejo za tovariški sprejem in lepo postrebo!

J.S.

Alkohol, razgrajanje, ogrožanje na cesti in še kaj...

Sodnika za prekrške občinske skupščine Crnomelj tov. Ivana Žuniča sem vprašal, kateri so najpogostejši prekrški naših občanov, ki jih obravnavava v upravno-kazenskem postopku. Takole mi je povedal:

— Skoraj polovico vseh obravnavanih prekrškov je zaradi kršenja cestne prometnih predpisov. Največ je mopedistov, ki nimajo potrdil o znanju cestne prometnih predpisov. Motoristi vozijo brez šoferskih dovoljenj. Nekateri vozniki so vinjeni. To so tudi najpogostejši vzroki nesreč. Vzroki nesreč pa so tudi skrajno slabe ceste. Vozniki se skušajo izogniti večjim jamam na cesti in trčijo z vozniki, ki pričajo de na nasprotni strani, iz nepreglednih ovinkov.

— In kako je z ostalimi prekrški?

— Okrog 30 odstotkov je prekrškov zoper javni red in mir. Tudi tu je največkrat vzrok vinjenost in nekorektno obnašanje do uslužencev. Ljudske milice. Letos je bilo v prvem polletju vloženih 330 prijav za vse vrste prekrškov. Odvetih je bilo 7 vozniških dovoljenj in 2 potrdili o znanju cestno prometnih predpisov.

JOZE SKOF

Nov način prodaje premoga v Črnomlju

Do sedaj so si lahko Crnomeljčani nabavljali premog kar v rudniku Kanižarica, letos pa bo s tem nekaj slovenskih drugače. V rudniku so odprli novo separacijo in ne bodo mogli nakladati premoga na vozičke, s katerimi so sedaj hodili ljudje po gorivo. O tem so precej govorili že na občinski skupščini, vendar so sklenili le to, da bo treba kaj kmalu odpreti v Črnomlju posebno trgovsko podjetje za gorivo, ki ga sedaj že ni. Zato smo se posamezali za ta problem v rudniku in še vprašali o letošnjem proizvodnji premoga.

Direktor rudnika inž. Gido Rozman nam je povedal, da je proizvodnja letos nekoliko slabša kot lani, ker jim primanjkuje delovne sile. Stopili so že v stik z raznimi odsekoma za delo v raznih krajih, vendar so sklenili le to, da bo treba kaj kmalu odpreti v Črnomlju posebno trgovsko podjetje za gorivo, ki ga sedaj že ni. Zato smo se posamezali za ta problem v rudniku in še vprašali o letošnjem proizvodnji premoga.

— Lani je skrbel za prodajo premoga v Črnomlju trgovsko podjetje, ki je pošljalo kupce kar v rudnik po najmanjši količini. Zato smo imeli velike zastoje pri delu in smo morali tako dobiti za letos ukiniti. Domenili smo se s kmetijsko zadružo, da bodo oni skrbeli za prodajo v Črnomlju in prevzemali le velike količine. Zato smo imeli velike zastoje pri delu in smo morali tako dobiti za letos ukiniti.

— Vse kaže, da bo moral občinska skupščina o tem se razmišljati in najti rešitev za ta problem. Za sedaj pa bodo v kmetijski zadruži poskrbeli, da bodo dvakrat na teden razvajali premog po Črnomlju in tako lahko rešili trenutno stanje. J.K.

do dovažali premog, vendar le v količinah, ki so večje od ene tone. Mnenja pa so, da bodo imeli s tako prodajo slab zaslugek in so sprevajeli tak način prodaje premoga le za letos.

Sef ekonomske enote kmetijske proizvodnje Janko Banovec je pripomnil, da bi lahko ustavili pri kmetijski zadruži samostojen oddelek za prodajo kuriva, vendar si podjetja nabavljajo gorivo samostojno, drva pa tudi meščani kupujejo le od okoliških kmetov. Za tako majhne količine pa se jim oddelka ne spleta ustavoviti.

Vse kaže, da bo moral občinska skupščina o tem se razmišljati in najti rešitev za ta problem. Za sedaj pa bodo v kmetijski zadruži poskrbeli, da bodo dvakrat na teden razvajali premog po Črnomlju in tako lahko rešili trenutno stanje. J.K.

MIRNA PRED OBISKOM

Mirna z okolico kaže vidne znake napredka. Naj našedem nekoliko stvari, ki bodo pokazale Mirno kot prijeten kraj z lepo bodočnostjo.

Z dograditvijo ceste od Mirne do koče na Debencu je tudi turizem oživel, kar potrjuje številni obiski partizanskih krajev — Stana in Debencu. Koča na Debencu je dobro oskrbovana, odprta vsak dan in nikoli ne zmanjka pijača, jedača in razvedriča. Do koče je mogoče priti z vsemi motornimi vozili.

Tudi število prebivalstva na Mirni močno narašča in nastajajo težave zaradi stanovanj. Domnevajo, da se bo priselilo do letošnje jeseni na Mirno in okolico 50 družin in zato tudi vodstva Šol resno razmišljajo o večjem številu šolskih prostorov ter potrebščin in o čimprejšnji ureditvi otroškega igrišča in kopališča. Odbor Zvezze borcev NOB na Mirni se trudi, da bi čim lepše uredil skupni grob padlim borcev NOB na Rojah in njegovo okolico, vendar nimá dovolj sredstev.

Če bi krajevnemu odboru na Mirni dodelili to zemljišče, kot so že prosili, bi bilo mogoče urediti zelo lepo izletniško točko na Rojah.

Člani sekcije bivših internerancev, političnih zapornikov, preganjancev ter vojnih ujetnikov iz let NOB na Mirni želijo tovariško srečanje v svojem kraju z vsemi preživelimi boriči in ostalimi. Vsak, kdo se želi udeležiti tega srečanja, naj se prijaví odboru Zvezze borcev NOB na Mirni in naj predlaga da

Spominu Neže Rapuš

V Srednjih Loknicah pri Mokronugu je pred dnevi umrla znana aktivistka in partizanska matrica Neže Rapuš. Že leta 1941 je bilo v njeni hiši shajališče aktivistov in borcev. Dobro so jo poznavali skoraj vsi borcev Čankarjeve in Gubčeve brigade ter Dolenskega odreda, saj so pri njej vedno dobili kaj za pod zeb. Sovražniki so kmalu zvedeli za njen delo, ker je vse družina pomagala partizanom. Zato so ji ubili očeta, sina pa so odpeljali v internacijo, kjer je umrl. Ko je vedno ni prenehala delati za partizane, so jo leta 1943

ustrelili in odšli, ker so mihli, da je mrtva. Bila pa je težko ranjena in s pomočjo sosedov je po dolgem zdravljenju ozdravela; tudi kot invalid ni prenehala pomagati borcem.

Po vojni se je stalno zanimala za znance, ki so se med NOB zadrževali pri njej. Ob vsakem obisku se je spomnila težkih dni med vojno. Na pogreb so prišli borce iz vseh krajev Slovenije in se takoj oddolžili spominu slovenski materi, ki je žrtvovala vse kar je imela za srečnejšo bodočnost svoje domovine.

Debenec, od Mirne komaj 5 km oddaljena turistična in zgodovinska postojanka, pričakuje goste. Glede na lego in lep razgled po okolici ima Debenc precej možnosti, da postane vabljiva izletniška točka za domače in tujne turiste. — Letos bodo kočo malo preuredili in popravili razgledni stolp, ki je kakih 40 metrov od koče

TREBANJSKE NOVICE

Tržnica - eno samo mravljišče

»Po koliko pa imate breske?« »Po 180.« »Kaa?« Po 180? Mislim, da je to pretirano. Tistile možak tamle jih ima po 140,« pravi ženska in se obrne drugam. »Ampak zares so čudni, ti Novomeščani, mi potozi mlada predajalka in očitajoče pogleda za žensko. Ja... saj so kar precej drage,« pripomnim in hitro pogledam, kam bi lahko neovirano pobegnila, ker se mi je zdelo dekle silno živahno. Pa ni bilo nič hudega. »No, da, seveda! Ampak jaz sem z Goričkega, 136 km daleč in ne morem tu predajati breske po takih ceni kot doma. So pa lepe, vredne svoje cene!« mi pohvali blago simpatična Goričanka in pokaže na velike, sočne breske v zaboju. Nisem se mogla upreti in sem jih kilogram kupila. Zares, dekle mi pretiravalo, breske so bile odlične:

»To pa ni važno!« Nasmejala sem se: »No, pa mi lahko poveste?« »Ne,« je tramsko nadaljevala, »saj ni važno,« in obrnila se je drugam. Stopila sem dalje. Gospodinje so s polnimi in praznimi cekarji hitele mimo, se da je vsa modrost in velična besedičenja zbrana na tej tržnici. »Koliko stanejo ore-

hi?« vprašam starejšo ženico, ki sedi sključena ob mizi.

»Po 150. Ni draga. Pa debeli in dobri so.« »Hvala, samo vprašala sem,« se izgovarjam. »S tudi ta semena vaša?« »Mhm, so. Niram se s čim baviti, pa pridelem nekoliko semena in ga prodajam. Sama sem, brez družine in z nečim se moram preživljati.« »Ali vedno vse prodaste?« »Ne, vedno ne. Včasih pa tudi.«

Ženska postane zaupljiva, pripoveduje mi, kako ji je bilo danes slabo in da si je skuhalo kamilic, edino združilo, ki ji zares pomaga in še in še. Ko pa sem jo začela podrobnejše spraševati, je na mah postala nezaupljiva in ko sem jo vprašala, kako se piše, je poplava besed hipoma usahnila. Pogledala me je izpod čela in zamrmljala:

»To pa ni važno!« Nasmejala sem se: »No, pa mi lahko poveste?« »Ne,« je tramsko nadaljevala, »saj ni važno,« in obrnila se je drugam. Stopila sem dalje. Gospodinje so s polnimi in praznimi cekarji hitele mimo, se da je vsa modrost in velična besedičenja zbrana na tej tržnici. »Koliko stanejo ore-

voblu, o domačih zadevah, o cenah, ki so precej visoke; klepetale so vse vprek. »Borovnice 100 din, jabolka 130 — le vzemite, gospa! Poglejte, kako so debele, pa tudi drage niso.« Ženske se živahno pogajajo in vrvež je vedno večji. Zagorčeva iz Smolenje vasi ima posodo smetane, jajca, sirčke, kumare. »Smetano imam po 100 (zares je lepa — mm, kar slike so se mi pocedile), sirčke po 10, jajčka po 30 — o, so čisto sveža, starih jajc že ne bi prodajala,« hiti pripovedovali Zagorčeva tetu in naglo streže. »Ali prodajate iz potrebe? Nasmeje se: »I, kje pa. Veselje imam. Vsa srečna sem na trgu. Že leta in leta prodajam, pa tudi izplača se pripoveduje Zagorčeva in oči ji sijojo izpod rute. In že streže naprej.

Mirko Torbica, predsednik ZMS v Novolesu

19. julija so mladinci v novomeškem obratu podjetja Novoles ustanovili svoj aktiv. Ustanovnega sestanka se je udeležilo okrog 20 mladincov in mladink, vendar ti ne predstavljajo večine mladih, zapušljenih v tem obratu. Pogovoril so se o dvigu delovne storilnosti in deležu mladih pri reševanju tega vprašanja, pomenek pa se je našal tudi na druge probleme v podjetju. Za predsednika aktivita so mladinci novomeškega obrata izvolili Mirka Torbico. — V kratkem bo imela ustanovni sestanek tudi mladina, ki je zaposlena v drugem Novolesovem obratu v Straži.

Marta Florjančič

na zalogi pa je bilo dovolj tudi drugih domačin in gozdnih sadežev. S hrvatskega so na živilski trg prispele pošiljke sočnih hrušk, ki so bile naprodaj po 150 din/kg. Papriko so prodajali po 100 din, isto ceno pa je imela tudi merica borovic, ki so jih prinesla dekle iz hribovskih vasi. Med drugim so novomeške gospodinje marljivo kupovale kumarice, krompir, paradižnik, fiziol v stročju, solato in druge povrtnine. Prav velike kupovalcev se je zbralokrog prodajalke breskev. Cene se od prejnjega tedna na splošno niso bistveno spremnile.

Matični urad Novo mesto

V času od 15. do 20. julija je bilo rojenih 11 dečkov in 15 dekle. — Porok ni bilo. — Umrla je Marija Mandel, gospodinja iz Gorenje vasi pri Trebnjem, 48 let. Pouka je konec in večina mladih ljudi uživa zasluzene (ali pa tudi ne) počitnice. Brigada, morje, planine — težko se je odločiti. Tokrat pa bo govora o tistih, ki so ostali doma, ter se zaposlili. Dve vrsti praktikantov ločimo: tiste, ki imajo obvezno prakso, in tiste, ki gredo na delo iz veselja in zato, da si zaslужijo nekaj denarja.

Začnimo pri Krki. Sekretar Lado Saje je poudaril, da se mu zdi nadvise koristno, da mladi ljudje spoznavajo delo. Podobno mislijo verjetno tudi ostale gospodarske organizacije. Kot vsako leto, bo tudi letos precej mladincov in mladink našlo delo pri tem podjetju. Seveda imajo prednost za sprejem štipendisti, vsi tisti, ki imajo obvezno prakso, in tisti, ki so se odločili za študij farmacie. Ce pa je prostor, sprejemajo tudi ostale. Mladih praktikanov pa še ni mogel oceniti, ker so v podjetju še premalo časa.

Obiskali smo dve dekleti, ki sta na praksi. Alenka Morel dela v bakteriološkem laboratoriju. V eni sapi nam je povedala, da hodi v srednjo medicinsko šolo v Beogradu in da prihaja vsako leto na počitnice v Novo mesto. Na praksi je letos prvič. V tem

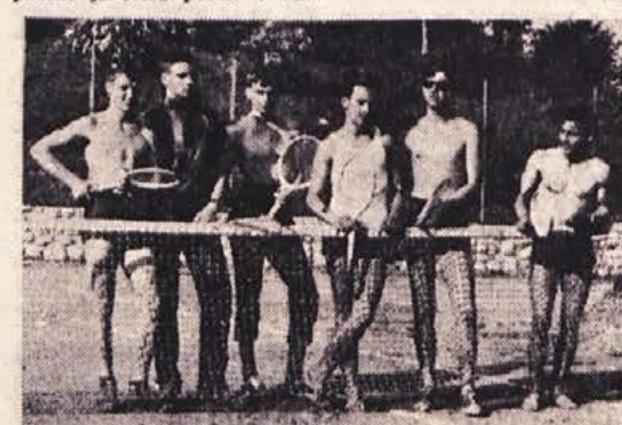
tednu, kar je v laboratoriju, se je že znašla. Laborantke so ji zelo veliko pokazale in tako se je precej naučila. Kaj bo z denarjem, ki ga bo dobila? Knjige precej stanejo, pa še morje...

Nina Jakovljevič pripravlja v tablettem oddelku maso za tablete. Tukaj bo ostala en mesec. Delo jo veseli, z zasluzkom pa prav res ne ve, kaj bo storila, saj ima toliko želja.

V Zavodu za upravljanje gozdov smo presenečeni srečali dve mladi dekleti. Maja Rajić in Cvjetka Urbas sta letos končali osmiletko. Prvo vprašanje je torej bilo: »Kam pa zdaj?« Maja pojde v gimnazijo, Cvjetka pa na učiteljšče. Z delom, ki ga opravlja, sta zelo zadovoljni. Delata zato, ker ju delo veseli. Seveda bosta tudi nekaj zasluzili. Z denarjem bosta sli verjetno na taborjenje na morje.

Stri mlada dekleta so torej vesela in zadovoljna. Delo jim je všeč in tako jim bo hitro minil mesec, ki ga bodo prebile ob mikroskopu in epruvetah, ob tabletah in ob pisarniški mizi. Mnogo uspehov torej njim in vsem drugim, ki se bodo v počitnicah srečali z delom in se že sedaj učili za življenje!

AL

Skupina mladih prijateljev belih žogic

Mali »Sutješčani« prebirajo šolski časopis, ki so jim ga podarili učenci iz Cuprije (Srbija) na poslovilnem večeru v Smihelu

Slovo malih »Sutješčanov«

Včeraj zjutraj je iz Smihela pri Novem mestu odpotovalo 85 pionirjev in pioniric iz vseh republik, ki so okrog tri tedne preživeli zdrženi v taboru »Sutjeska«. Pred odhodom iz Smihela so imeli mali »Sutješčani« v dvorani dijaškega doma zaključno prireditve, na katero so povabili tudi predstavnike ZMS in Zveze prijateljev mladih. V več kot pol-drugo uro trajajočem programu so zapeli vrsto pesmi ob harmoniki, recitirali pesmi jugoslovenskih avtorjev in imeli poleg recitacij tudi nekaj izključno zabavnih točk. Po programu so si izmenjali darila in tako se bolj navezali prijateljske stike s predstavniki gostiteljske dežele. O tem, da so se dobro počutili, ni treba posebej govoriti, saj so svoje vtiče z bivanja v Sloveniji pisali tudi v prispevkih za stenski časopis. Ob razhodu so se še posebej zahvalili tov. Bregarjevi, ki je tabor vodila, nadalje pa bodo ostali hvaljeni tudi vzgojiteljem Jocotu, Jožetu, Lenčki, Milki, Lidiji, Ivanki, Mileni in Anici ter vsem, k so jim omogočili, da so se dobro počutili.

Nepozabni vtisi s herojske Sutjeske

Pred dnevi sta se dva delegata osnovne organizacije Zveze gluhih iz Novega mesta udeležila zveznega izleta Zveze gluhih na Sutjesko. Štirideset članov je odšlo iz Beograda proti Titovemu Užicu, kjer so si ogledali znamenosti iz časov NOB, in

naprej proti Višegradu, ki je znan po velikem turškem mostu iz Andrićevega dela »Na Drini mosta. Skozi Gorazde in Fočo so prišli do zgodovinskega Tjentišta. Razen neštetnih spomenikov iz legendarnih partizanskih bojev je naredila na vse udeležence največji vtis veličastna grobnica padlim in mesto, kjer je padel junak komandanat Sava. Udeleženci so si ogledali tudi Zenico z mogočnimi industrijskimi objekti, Bihać in Jajce s spominskimi stavbami zasedanj AVNOJ. Titovo pečino in muzej v Drvarju ter ostale znamenitosti mnogih mest Bosne. V Jajcu so bili prijetno presenečeni, ko so srečali znanega novomeškega rojaka slikarja Jakovljevič.

Oba novomeška predstavnika sta bila navdušena nad novo Bosno, ki nastaja po vojni. Zastarelost se umika novemu obdobju, minarete zasenčujejo stolpnice, tovarne in naselja, vsepovod živi novo življenje. Vse to so uresničene želje tistih, ki so se pred dvajsetimi leti borili ob Sutjeski, Jajcu, Drvarju, Titovem Užicu in vsepovod so odvisne od okvira razpoložljivih sredstev za tamen. Zanimiv je predvsem velik razpon nagrajevanja, saj lahko dobe uslužbeni z vlogi mladih v luči novejnjem poslušati predavanja Dušan Zupanc, pa je spregovoril o vlogi in pomenu družbenih in političnih organizacij.

Predavanja na Velikem Gabru

Na Vel. Gabru, kjer tabor je obvezni predvojaski vzgoje iz novomeške občine, je pred kratkim predaval inž. Slobodan Rajić, vlogi mladih v luči novejnjem poslušati predavanja Dušan Zupanc, pa je spregovoril o vlogi in pomenu družbenih in političnih organizacij.

Nagrajevanje po delu v občinski skupščini

Po novem pravilniku, sprejetem 20. maja, so začeli nagrajevati v občinski skupščini Novo mesto uslužbeni po delu. Znane so že ocene za prvo polletje, ki so v glavnem objektivne seveda pa so odvisne od okvira razpoložljivih sredstev za tamen. Zanimiv je predvsem velik razpon nagrajevanja, saj lahko dobe uslužbeni z svoje delo od negativnih 27 odst. do pozitivnih 26 odst. sredstev, ki so pripravljena za vsako delovno mesto.

Bosna nas je navdušila!

(Pismo tabornice POGT iz Novega mesta)

Dragi očka!

V Sipovo smo prispevali včeraj zvečaj. Vozili smo se celo dva dneva. Prespali smo v Drvarju, kjer smo tudi šli v Titovo pečino. Vse nas je Bosna zelo navdušila. Peljali smo se mimo zelo lepe pokrajine. Videli smo slapove reke Une in se peljali po njeni dolgi soteski. Posebno zanimiva je bila vožnja po ozkotirni železnici, po kateri smo se peljali celib.

Nas tabor je ob Plivi, ki pa je zelo mrzla. Tu taborijo taborniki iz Bosne, Crne Gore, Makedonije, Srbije in Slovenije. Mi imamo tabor skupaj s Češi, Ijani, tu pa od Slovencev taborijo samo še Idriječani. Red je zelo strogi, saj ne smemo iz tabora brez dovoljenja. Pri vhodu je taborniška milica, ki steje, koliko jih gre ven ali noter.

Tu nimamo kuharice in zato moramo sami kuhati. Danes smo skuhalo golaž, ki je bil dvakrat preveč soljen.

Sedaj bom končala.

Lepe pozdrave

Bibi

ALI NE BI KAZALO ODSTRANITI?

Na stavbi Delavske menze na Društvenem trgu se kljub različnim prezidavam se vedno šopiri napis: »Hotel & restavracija Kondrić«. Nad tem napisom se skozi belež dobro pozna napis iza časov Italijanske okupacije: »Albergo — Trattoria«. — Prvi napis bo star približno še kakih 30, drugi pa najmanj 20 let. Zato sta menda že oba zrela za upokojitev...

Napisne table v naših vaseh — takšne kot so — tudi niso več za rabo in tujca samo zavajajo. Razen naziva kraja je vse skupaj zastore, saj že zdavnaj ni več res, da bi bil kraj Crmošnjice v občini Gotna vas in okraju Novo mesto, pa Mađavcev v občini Trščica gora in tako dalje.

Smetnice pod otroškim igriščem nad športnim prostorom za nogomet niso prav nič lepo, še manj pa higienično. Je tam res nujno potrebno odlagati smeti?

Za blivim poštnim poslopjem vse zimo vse do danes stoji z veliko plasti pokrit star mestni škopljin avtomobil. Predčasno je Oble podaril ta avto novomeškemu gasilskemu društvu. Darilni listini je bila priklopljena tudi zavarovalna polica. Zar pa te razbitine gasilsko društvo ne more uporabljati, ker je kratkomalo zanič. Ce bi hoteli avtomobil pošteno popraviti, bi morali odšteti lepe denarne, teh pa društvo nima. Ker torej to vozilo tam brez koristi rjaví, bi bilo najbolje, da bi ga kdo odpeljal na Odpad, dokler je sploh še kaj vredno. Gasilskemu društvu Novo mesto pa je treba priskrbeti moderno avtomobilsko cisterno z vgrajeno črpalko, ki jo nujno potrebuje, kar se je že večkrat pokazalo.

-r-

Videm-Krško: zmagovalci XII. iger papirničarjev

V Radečah pri Zidanem mostu so bile 11., 12. in 13. julija XII. športne igre papirničarjev SRS. Udeležilo se jih je nekaj manj kot 300 športnikov (do sedaj je to najbolj množična udeležba) iz petih kolektivov: Papirnica Radeče, Papirnica Vevče-Medvode, Papirnica Količevje, Papirnica Videm-Krško in Industrijski biro iz Ljubljane.

Večina športnih srečanj je bilo na novoizgrajenem stadiionu, katerega je otvoril direktor Papirnice Radeče tov. Stane Kosej. Otvoritev novega športnega objekta so se udeležili predstavniki ObLO Lasko in republiškega sveta sindikatov. — Organizacija prireditev je bila dobra.

REZULTATI POSAMEZNIKOV:

M o s k i : atletika: tek na 100 m: 1. Milan Kunc 12,0 (Ind. biro), 2. Marjan Koren 12,1 (Radeče)

T e k n i c i : tek na 100 m: 1. Milan Kunc 12,0 (Ind. biro), 2. Marjan Koren 12,1 (Radeče)

Marjan Košak 12,1 (Količevje), 3. Slavko Pajtier 12,2 (Videm); tek 1500 m: 1. Jože Span 4:42,0 (Videm), Jože Zadravec 4:42,6 (Vevče); 3. Jože Puntar 4:49,0 (Videm);

skok v daljino: 1. Milan Kunc 5,62 (Ind. biro), 2. Karel Novak 5,55 (Videm) in Marjan Koren 5,55 (Radeče), 3. Franc Pukl 5,46 (Radeče);

skok v višino: 1. Silvo Cerne 160 (Vevče), 2. Ivan Hiršelj 16 (Radeče), 3. Marjan Koren 160 (Radeče); troskok: 1. Ivan Hiršelj 12,72 (Radeče), 2. Milan Kunc 12,00 (Ind. biro), 3. Marjan Koren 11,78 (Radeče);

met krogla: 1. Milan Kunc 10,78 (Ind. biro), 2. Slavko Stepanović 10,27 (Vevče), 3. Tone Novak 10,22 (Vevče);

met disk: 1. Tone Novak 29,56

(Vevče), 2. Milan Kunc 26,73 (Ind. biro), 3. Sandi Rihtar 26,72 (Količevje); met kopja: 1. Slavko Stepanović 50,00 (Vevče), 2. Mirko Simončič 45,45 (Radeče), 3. Milan Kunc 42,92 (Ind. biro).

Namizni tenis: 1. Marjan Naroglav (Videm), 2. Janez Kožar (Količevje), 3. Milan Dajzinger (Količevje);

Sah: 1. Vido Vavpotič (Količevje), 2. Stane Laznik (Količevje), 3. Ivan Sonc (Količevje).

Streljanje: 1. Stane Rihtar 166 krogov (Videm), 2. Andrej Knez 158 (Radeče) in Karel Bronisegno 158 (Vevče), 3. Ciril Prijatelj 153 (Vevče);

Odborka: 1. Radeče, 2. Videm-Krško, 3. Vevče-Medvode.

SKUPNI PLASMAN ZENSKE: 1. mesto Radeče 102 točki, 2. Videm-Krško 102, 3. Industrijski biro 83, 4. Vevče-Medvode 67, 5. Količevje 47. točk. Ladislav Hartman

Plavjanje: 50 m prsno: 1. Marjan Naroglav 40,5 (Videm), 2. Lado Pavlin 40,9 (Videm), 3. Miro Milenović 41,0 (Radeče) in Bogdan Lampič 41,0 (Vevče);

50 m prost: 1. Marjan Naroglav 29,6 (Videm), 2. Stane Kajž 31,5 (Radeče), 3. Stane Iskra 32,4 (Videm);

Štafeta 3x50 m: 1. Videm-Krško 1:34,4, 2. Vevče 1:40,5, 3. Radeče 1:43,1.

Nogomet: 1. Radeče, 2. Vevče, 3. Videm-Krško.

Odborka: 1. Industrijski biro, 2. Videm-Krško, 3. Vevče.

SKUPNI PLASMAN MOSKI: 1. Videm-Krško 199 točk, 2. Vevče-Medvode 183, 3. Količevje 181, 4. Radeče 175, 5. Industrijski biro 157 točk.

Z e n s k e , atletika: tek na 80 m: 1. Marina Grčar 12,1 (Količevje), 2. Anica Strniša 12,2 (Radeče), 3. Marija Rožič 12,8 (Količevje);

Rstni red: 1. Pionir I (Barbič, Vovko), 2. Celuloza Krško (Gelb-Sušterič), 3. Pionir II (Plantan, Vovko) in 4. ONZ (Cvar, Skerl). Prvi dvojici nas hosta zastopali na republiškem prvenstvu, ki bo 3. in 4. avgusta. (en)

DELAVSKE SPORTNE IGRE V NOVEM MESTU

Veliko udeležencev - dobri rezultati

V Dol. Toplicah so bile pred dnevi plavjalne tekmek med člani sindikalnih podružnic novomeške občine. Za razliko od preteklega leta smo videli letos precej več tekmovalcev, ki so dosegli prav dobre rezultate. Tekmovanje je pokazalo, da imamo vrsto mladih plavjalcev, ki bi v načrtini delom lahko dosegli še veliko več. Naj ob tej priložnosti opozorimo odgovornike činitelje, da bi kljub obektivnim tezavam, ki dušijo plavjalni šport v Novem mestu, lahko dosegli vendarle precej več. Prav v Dol. Toplicah bi kazalo boj načrtno gojiti plavjalni šport; baze na voljo, majku le strokovnjak za trening. Prav gotovo imamo v primerjavi z drugimi kraji celo nekaj prednosti za razvoj plavjalnih športov, a tega ne znamo izkoristiti. Treba bi bilo začeti z načrtimi delom!

Največ uspeha so imeli tokrat tekmovalci Pionirja, ki so se na plavjalne tekmek tudi načrtno pravili. — Rezultati tekmovanja:

M o s k i — 50 m prsne: 1. Pavle Uhl (Pionir) 40,1, 2. inž. Lapajne (ObLO) 41,1, 3. Mestnik (IMV) 42,5, 4. Judež (Novoteks) 44,1, 5. Knap (Pionir) 45,0, 6. Zagor (KGPK) 45,1, 7. Omerzel (ZTP)

— Štafeta 2x50 m — ženske: 1. Pionir (Bezovič, Likar) 1:52,3; 2. ZTP (Horvat, Markelj) 2:12,1, 3. Novoteks (Bartolj, Brdar) 2:12,1.

Štafeta 2x50 m — moški: 1. Pionir (Uhl, Horvat) 1:02,2; 2. ObLO (Pučko, inž. Lapajne) 2:02,5. —

2TP (Petrič, Omerzel) 1:20,2, 4. GPKP (Pelko, Sebenik) 1:21,7, 5. Novoteks (inž. Pečar, Vidmar) 1:23,2, 6. Krka (Šmalc, Hren) 1:23,3, 7. ONZ (Jurjevič, Prosinečki) 1:24,2, 8. Zelezna (Medle, Peterlin) 1:52,2, 9. IMV (Klemenc, Peterlin) 1:54,7, 10. Zelezna II (Korenči, Tomic) 1:55,8, 11. Novoteks (Judež, Grubisa) 2:02,5. —

SEVNIŠKI ŠPORT

O sevniškem športu že dolgo ni bilo nicesar slišati. Včasih smo lahko zasledili vsaj kako vest o nogometnikih, zdaj pa so, kot vse kaže, tudi te prenehali z igranjem. Pri predsedniku tamkajšnjega Partizana, Dragu Bizjaku, sem se posvanjam, kako je s temi stvarmi. Tako je povedal:

»Zdaj ravno popravljamo dom, v katerem so tudi kino predstave, in delamo igrišče za odborko, košarko in rokomet, ki bo narejeno verjetno iz rdečih ugaskov. Moram reči, da občinska zveza za telesno kulturo skrb za šport in tudi za našega Partizana, toda pomajkanje denarja je tisto, kar zavira vsa naša prizadevanja. Razen tega imamo težave tudi z vladitelji. ObZTK jih je sicer pripravljena poslati na tečaje, toda podjetja, katerih delajo (izjema je Kopitarja), jim niso naklonjeni in jim ne odobre dopustov. — Klub vsem tem težavam pa vendarle ne spimo. Marca smo pripravili telovadno akademijo, ki je imela 14 točk in je že lepo uspešna. Zdaj je začela tudi košarka. Pionirji redno trenirajo in bodo v jeseni že odigrali prve tekme. Tudi odbokarji ne spijo. Seveda pa bosta tudi dve dinamični igri z zogo še bolj razmaznilni, ko bo zgrajeno igrišče. Rokometni igrajo v zvezni ligi, nogometni pa so odigrali v spomladanskem delu tri tekme, nato pa so prenehali. Sevniški partizan je tudi navezal stike z novomeškim soimbenjakom in tako bo letos šlo na taborjenje na morje 20 naših članov. Razveseljivo je, da je bilo ustavljeno solsko športno društvo tudi na osnovni šoli. Drugače je po kolektivih. Tu športa skoraj ni. Edina častna izjava je kolektiv Licea.«

Tako je torej trenutno stanje v sevniškem športu. Z malo dobre volje, z večjim razumevanjem podjetij, z dograditvijo igrišč in z večjim poletem bi se brez dvoma da dosegli večje uspehe.

JOZE SPLIHAL

Mladina na Vinici

Z otvoritvijo turistične zone na Vinici se je tudi med vinski mlađino razgibalala športna dejavnost. Prijetni vroči dnevi zvabljajo mlađino na igrišče ob Kolpi. Pridno trenirajo nogomet ter napovedujejo tekmovanje z mlađinci s hrvaške strani. Tačko so igrali v nedeljo prijateljsko tekmo z mlađinci iz Severina na Kupi ter zmagali z rezultatom 3 : 1.

Končni vrstni red: 1. Ljubljana 1635, Maribor 1589, Novo mesto 1450, Kočevje A 1487, Celje 1486, Trbovlje 1476, Kranj 1450 in Kočevje B 1443. V ponedeljek so nastopile ostale štiri ekipe: Ljubljana, Maribor, Novo mesto in Kočevje. Vse ekipe so se borbile, da bi prehiteli vodčo celjsko ekipo.

Posebno zanimiva je bila borba med Ljubljano in Mariborom za pravo mesta in prehodni pokal ter na drugi strani za tretje med Kočevjem in Novim mestom. Končno je v finalu v zadnjem setu uspel Ljubljancanom prehiteti Maribor ter osvojiti prehodni pokal.

Kočevje je ves čas vodilo proti Novemu mestu (tudi za šestdeset koglavjev), vendar je Novomeščan Pionirja, Zelezničarja in Dolenjskih Toplic. Ekipa je dosegla večji uspeh, saj je premagala vrste Kočevje, Celje, Trbovlje in Kranj, ki je bil nosilec prehodnega pokala iz lanskega leta.

Prvi dan so nastopile ekipe: Celje, ki je dosegla 1486 koglavje, nato Trbovlje (1476), Kranj (1450) in Kočevje B (1443). V ponedeljek so nastopile ostale štiri ekipe: Ljubljana, Maribor, Novo mesto in Kočevje. Vse ekipe so se borbile, da bi prehiteli vodčo celjsko ekipo.

Posebno zanimiva je bila borba

med Ljubljano in Mariborom za pravo mesto in prehodni pokal ter na drugi strani za tretje med Kočevjem in Novim mestom.

(en)

skok v daljino: 1. Lea Likar 3,64 (Videm), 2. Anica Strniša 3,53 (Radeče), 3. Marinka Grčar 3,44 (Količevje);

met krogla: 1. Marija Kovač 7,82 (Radeče), 2. Iva Zajc 6,92 (Količevje), 3. Vera Knez 6,83 (Radeče).

Namizni tenis: 1. Marjan Naroglav (Videm), 2. Janez Kožar (Količevje), 3. Milan Dajzinger (Količevje).

Streljanje: 1. Anica Balja 113 krogov (Videm), 2. Vera Knez 112 (Radeče), 3. Joža Senegačnik 105 (Videm) in Milena Bergan 105 (Količevje).

Odborka: 1. Radeče, 2. Videm-Krško, 3. Vevče-Medvode.

SKUPNI PLASMAN ZENSKE: 1. mesto Radeče 102 točki, 2. Videm-Krško 102, 3. Industrijski biro 83, 4. Vevče-Medvode 67, 5. Količevje 47. točk. Ladislav Hartman

Ekipi Partizana in Zelezničarja, ki sta nas zastopali na republiškem prvenstvu v balinanju

Republiško prvenstvo balinarjev

V soboto in nedeljo je bilo v Novi Gorici republiško prvenstvo v balinanju. Tega največjega tekmovalja v balinanju se je udeležilo 16 najboljših ekip iz vse Slovenije, med njimi tudi dve domači ekipi Pionirja in Zelezničarja iz Novega mesta.

Zreb je nanesel tako, da sta obe ekipy prišli v močni skupini. Tačko je Pionir igral v skupini z znanimi ekipama z Ljubljane: z Zaboj in Partizanom iz Trnovega.

ter z ekipo Zelezničarja iz Maribora. Pionir je v prvi igri dobrat začel proti Partizanu Trnovje, vse do 7:7 sta bili ekipi izenačeni, nato pa je Antonovič odločil igro za Trnovo z rezultatom 13:7. V drugi igri je Pionir premagal in izločil ekipo Maribora z visokim rezultatom 13:4. V odločilni igri za

vstop med osem najboljših je Pionir ponovno igral z ekipo Trnovega, ki je pred tem izgubil z Zaboj. V tej igri so Trnovčani zmagali z rezultatom 13:1.

Tudi Zelezničar je igral v močni skupini. V prvi tekmi je premagal ekipo Olike iz Škofije s 13:8, nato pa je naletel na močni ekipi: najprej je izgubil z Planino (Sežana) 6:13, nato pa v odločilni zadnjem 13:13.

Tako sta novomeški ekipi zasedli deveto do vranjastvo mesto. Zelo je igralco motilo gladko in trdo igrišče, kakršna so samo na Primorskem. (en)

Plavalni dvoboj v Trbovljah

V sredo, 17. julija, je bil v Trbovljah plavalni dvoboj II. zvezne lige, med domačim Rudarjem in Partizanom — Celuloze iz Vidme-Krškega. Zmagali so gostje, ki so zbrali 12.56 točk, domačini pa 10.553.

Najboljša pri gostih sta bila Breskvarjeva, ki se je s 3:06,3 na 200 m prsno povsem približala slovenskemu rekordu, in Jesenšek na 200 m hrbitno z 2:33,7. Pri Rudarju je bil najboljši Burja s 1:04,4; Naroglav (C) 1:04,4; Ženske: 1. Kostanjšek (R) 1:19,2; 2. Vodiček (R) 1:20,3; 200 m metuljček moški: 1. Lileg (C) 2:48,9; 2. Suic (C) 3:04,7;

100 m metuljček ženske: 1. Breskvar (C) 1:26,0; 2. Kočar (R) 1:32,1;

100 m prost moški: 1. Burja (R) 1:04,4; Naroglav (C) 1:04,4; Ženske: 1. Kostanjšek (R) 1:19,2; 2. Vodiček (R) 1:20,3;

4 x 100 mešano moški: Celulozar 4:56,3; Rudar 5:45,4; —

400 x 100 prost ženske: Rudar 5:24,2; Celulozar 5:31,7. P. L.

200 m prsno moški: 1. Kra-

vos (C) 3:06,4; 2. Iskra (C) 3:10,1

V TEM TEDNU VAS ZANIMA

Tedenski koledar

Petak, 26. julija: Ana
Sobota, 27. julija: Dan vstaje
Hrvatske in BiH

Nedelja, 28. julija: Zmago
Ponedeljek, 29. julija: Marta
Torek, 30. julija: Krištof
Sreda, 31. julija: Ignac
Četrtek, 1. avgusta: Ljubica

ZAHVALA

Umrila je naša mama
MARIJA PETRIĆ roj. MIRTIC
gospodinja iz Prečne 23.

Pokopali smo jo 16. t. m. na
prečensko pokopališče.

Za vso skrb pri zdravljenju se
najlepše zahvaljujem tvoj, zdravnikom
in strežnemu osebuju inter-
nega oddelka novomeške bolnišnice.
Lepa hvala tovarišem ampulnega
oddelka obrata »Krk« v Novem
mestu za darovane vence in
spremstvo. Prisršna hvala tudi
vsem vaščanom in sosedom za po-
modar, darovane vence in cvetje.
— Vsem, prav vsem: najlepša hvala!
Zaluoči: sin Lojze z družino
in ostalo sorodstvo.

— Ste morda vi tovariši
Bremšakova?

— Da, sem! Kako me
pa poznate?

— Veliko ljudi vas po-
zna v mestu kot neutrud-
no aktivistko, pa so me
poslali k vam.

— Ah, tako! Le sedite!
me je povabila na vrino
klop, okoli katere so stala
vedra s perilom.

— Povejte, prosim, kdaj
ste začeli delati kot akti-
ivistka RK in kako vam
uspe pridobiti za krovoda-

Ivana Bremšak,
neutrudna aktivistka
Rdečega križa

jalske akcije tudi kmečko
prebivalstvo, kar je edin-
stven primer pri nas.

— To je pa ta mala
stvar! — se odreže v
pristni gorenjsčini in na-
daljuje:

— Vedno sem imela
opraviti z ljudmi, ker sem
vsa leta dela po invalid-
ski liniji in nekaj let
opravljala tudi patronažo
na službo, zato mi ni bilo
težko organizirati še kro-
dajalce. Tovariša Lilija in
Rihar sta me nekoč nago-
vorila za to in takoj sem
vzela pot pod noge. Ce-
prav imam 74 let in težko
hodim, sem obiskala že
Dol, in Gor. Lakovnica,
Stransko vas, Podljuben
in Ruperč vrh ter po hi-
šah preprečevala ljudi za
oddajo krv. Vsak teden
berem potem v Dolenjs-
kem listu znana imena,
pa se mi dobro zdi...

— Kako to, da drugje
ne uspejo tako kot vi?

— Veste, po kmetih so
marsikje v zameri, pa pra-
vijo: »V to hišo pa ne
grem in k onemu tudi ne
iti.« S tem je že konec
akcije. Jaz nisem otdel-
doma, sem Gorenjka, in
nisem z nikomer v sovra-
stu, čeprav že vrsto let
živim tu. Grem v vsako
hišo in govorim, kolikor
mi sapa da. No, če vsi
pravite, da je to uspeh,
potem bo že res...

Takole sva klepetali z
Bremšakovo mamom. Ona
v pristni gorenjsčini, jaz
pa po dolenjsko. Poveda-
la je še, da sta ji kot
partizana padla dva sino-
va, oba mlada, saj sta ma-
la pred tem opravila malo
maturo. Tudi to jo je na-
potilo k delu v organiza-
ciji in k delu v cloveko-
ljubni krvodajalski akciji.

Za njene uspehe ji će-
stitalo in želimo, da bi
jo v ostalih vseh posne-
mal!

R. B.

KINO

Brestanica: 27. in 28. julija ita-
lijski film »Pojedemo v San Re-
mos, 31. julija: francosko-nemški
film »Napoleonov oficir«.

Cronometrij: 26. in 28. julija ita-
lijsko-japonski barvni film »Ma-
dam Butterfly, 30. in 31. julija
francoski film »Čas brez usmilje-
nja«.

Dol. Toplice: 27. in 28. julija
sovjetski film »Dekliška pomlad«.

Kostanjevica na Krki: 27. julija
ameriški film Ulica Friderika 10*,
28. julija francoski barvni film
»Ljubezen pod nadzorstvom, 31.
julija ameriški barvni film »Dve

ljubzeni Edija Duchin«.

Metlika: 27. in 28. julija ameri-
ški film »Zlomljena zvezda, 31.
julija italijanski film »Noč«.

Novo mesto: »Krk«: od 26. do
29. julija ameriški barvni film
»Enooki Jack, 30. in 31. julija
sovjetski barvni film »Ljudje na
mostu«.

Semic: 28. julija jugoslovanski
film »Ti loviš«.

Sevnica: 27. in 28. julija ameri-
ški film »Hudičev učenec«.

Straža: 27. in 28. julija ameriški
barvni film »Tetovirana roza«.

Smarjeta: 27. julija ameriški
barvni film »Iskalci«.

Trehnje: 27. in 28. julija fran-
coski film »Tatovi draguljev«.

Zužemberk: 28. julija ameriški
barvni film »Ovčar«.

GIBANJE PREBIVALSTVA

Pretekli teden so v novomeški
porodnišnici rodile: Vida Cimpric
iz Mačkovca — Andreja, Olga Ba-
nić iz Ljubljane — Marka, Simica
Vignjević iz Črnomilja — Vesna,
Ana Kočevar iz Metlike — Srečka,
Albina Irt iz Regrče vasi — Janez,
Terezija Ilovar iz Velike Luke —
Miro, Marija Jelenović iz Trate —
Romana, Alojzija Sladič iz Dol-
njih Kamenc — Mojca, Karolina
Košmrlj iz Meniške vasi — Majda,
Marija Zalec iz Črnomilja — Dam-
jana, Jožica Jerman iz Dolnje Stra-
že — Miro, Stanislava Miškar iz
Cateža — Marijo, Marija Dimec iz
Jelendola — Miroslava, Amalija
Jerič iz Zužemberka — Zvonka,
Stefanija Butala iz Metlike —
Igorja, Jožeta Bukovec iz Bršl-
na — Davorina, Roza Grebenec iz
Bistrica — deklica, Marija Gro-
šelj iz Zužemberka — deklica, An-
gela Varga iz Starega Loga — de-
klica, Marija Štampelj iz Rajndola —
dečka, Jožeta Brulc iz Velikih
Brusnic — dečka, Vida Pucelj iz
Broda — deklica.

— Stanka, Neža Guček iz Loč —
Boris, Stanka Kralj-Lenardič iz
Vidma-Krške — Marto.

KRONIKA + NESREČ

Pretekli teden so se ponesrečili
in iskal pomoč v novomeški bol-
nišnici: Milena Levstik, hči po-
sestnika iz Podgorje, je padla s
kolesa in si zlomila desno nogo;
Danijel Badovinač, delavec iz Ko-
čevja, je padel po stopnicah in si
poškodoval levo nogo; Danijel Ga-
čnik, sin veterinarja iz Mokronoga,
je padel in si poškodoval resno
roko; Jože Hočevar, sin delavca iz
Budanje vasi, je padel s kozolca
in si poškodoval desno nogo.

BREŽIŠKA KRONIKA NESREČ

Pretekli teden so se ponesrečili
in iskal pomoč v brežiški bol-
nišnici: Alfonz Bizjak, sin delavca
iz Brezjega, se je oprekel z vredo
vodo po hrbitu; Josipa Augustiča,
delavca iz Prigorja, je nekdo udaril
z vilami po obrazu; Antonija
Radej, gospodinja iz Malega Kamna,
je padla po stopnicah in ima
poškodbe glave; Baro Hodko, go-
spodinja iz Marije Goričke, je pre-
vrnila kravu in ima poškodbe glave;
Ilijas Karimani, slaćičar iz
Vidma-Krške, si je pri padcu s
kolesa poškodoval glavo; Ivanu
Krejčiču, sinu posestnika iz Slo-
venskega, je padla deska na levo
nogu; Milka Smrekar, gospodinja
iz Brodovca, si je pri padcu pod
voz poškodovala desno nogo.

OBJAVE — RAZPISI —

Razpis štipendij občinske skupščine Metlika

Komisija za stipendije pri ob-
činski skupščini v Metliki razpisuje
STIPENDIJE za šolanje na na-
slednjih šolah:

višja pedagoška šola — 2 stipen-
diji (matematika, fizika, angleščina,
slovenščina, biologija, kemija);
višja šola za socialne delavce —
1 stipendija;

ekonomsko srednja šola — 1 šti-
pendija;

gostinska šola — 2 stipendiji.
Prošnje je treba vložiti do dne

15. avgusta 1963 na občinsko skup-
ščino v Metliki. Priložiti je treba
prepis zadnjega šolskega spričevala,
priporočil organizacije SZDL ali
ZMS, potrdilo o premoženjskem
stanju in potrdilo o vpisu v šolo.

Prejemki po pravilniku o de-
litvi osebnih dohodkov, stanovanje
po dogovoru. Razpis velja do za-
sedbe razpisanih mest.

OBVESTILO

Cenjene stranke obveščamo, da
samo se preselili v novi lokal v Ci-
talniško ulico nasproti Delavske
menze.

Priporoča se frizerski salon

»Adam«, Novo mesto.

no opoldne, 13.30 Popoldanski po-
čitek ob zabavnih glasbl. 14.35 Na-
ši poslušalci čestitajo in pozdravljajo.
15.30 V torku na svidejenje.

16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Koncert pri vas doma. 15.15 Trikrat pet. 19.05

Stevilni zvestim poslušalem domačih
napevov »Pod lipco zelenos...
22.15 Skupni program JRT, studio

Beograd: Melodije mest.

SREDA, 31. JULIJA: 8.55 Otra-
ške razglednice. 9.25 Popevke v
sredo opoldne, 10.30 Clovek v
zdravju. 11.00 Pozor, nimš pred-
nost! 12.15 KN — Milan Osojnik:

Perspektivni razvoj potrošnje me-
sa. 12.25 Domači napevi za prijetno
opoldne, 13.30 Solisti ljubljanske
opere pred mikrofonom. 14.05

Z melodijskim okrog sveta. 15.40
Amaterji pred našim mikrofonom.

16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Pro-
medialni koncert. 18.45 Ljudski parlameni.

19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Giacomo Puccini: Ma-

nnon Lescaut.

CETRTEK, 1. AVGUSTA: 8.35
Sedem popevov za sedem pevcev.

9.35 Zabavna glasba na tekočem
traku. 10.15 Cetrtkov popoldanski
operi spored. 11.00 Pozor, nimš pred-
nost! 12.15 KN — inž. Vitor Herman:

Agromelioracije Šotnih tal. 12.25
Domači napevi za prijetno opoldne.

13.30 Plošča v ploščo. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in

pozdravljajo. 15.15 Zabavna glasba.
16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Glasbene

razglednice. 20.00 Vsakemu svoje.

TOREK, 30. JULIJA: 8.35 An-
sambla Al Price in Page Cava-
naugh. 9.40 Popevke ulice. 10.15
Ljubiteljem operetnih melodij.

11.00 Pozor, nimš prednost! 12.15 KN — inž. Franco Cafnik:

Počestljivo izvajanje gozdarskih

predpisov v občini Radlje ob Dravi.
12.25 Domači napevi za prijet-

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno
vest, da se je v soboto, 20. julija 1963, v Novem
mestu ponesrečil naš sodelavec

Ciril Lipovec

Dragega pokojnika smo pokopali v ponedeljek, 22.
julija, na pokopališču v Vavti vasi. Ohranili ga
bomo v tovariskem spominu.

Kolektiv podjetja
OPREMALES, NOVO MESTO
Novo mesto, 23. julija 1963.

TOVARNA CELULOZE IN PAPIRJA VEVČE-MEDVODE, obrat MEDVODE

sprejme v delovno razmerje

tri delavce za razkladanje surovin

Osebni dohodki po pravilniku o OD. Kandidati naj
se osebno zglasijo v kadrovskem oddelku obrata
Medvode.

Po bizijski cesti v Brežice! V novem naselju so to cesto
pred kratkim že usposobili za lokalni promet

NESREČE

Požar v Spodnji Pohanci

V četrtek, 18. julija, je nekaj
po 19. uri nenadoma izbruhnil
požar in do tal uničil gospodarsko
poslopje last Antona Zorka, ki je bil z
čas na polju, Zgorel je hlev,
steljnik, poln senik sena in
vse poljsko orodje. — Kljub takojšnjemu posredovanju sosedov,
domačih in okoliških gospodarjev ter organov javne varnosti
ni bilo mogoče nicesar rešiti. Uspeло pa jim je požar
omejiti in tako zavarovati bližnjo okolico.

Vzrok požara še ni znan,
ognjiščeno skodo pa po nepopolnih
podatkih cenijo na 1 milijon
500 tisoč dinarjev.

Z del